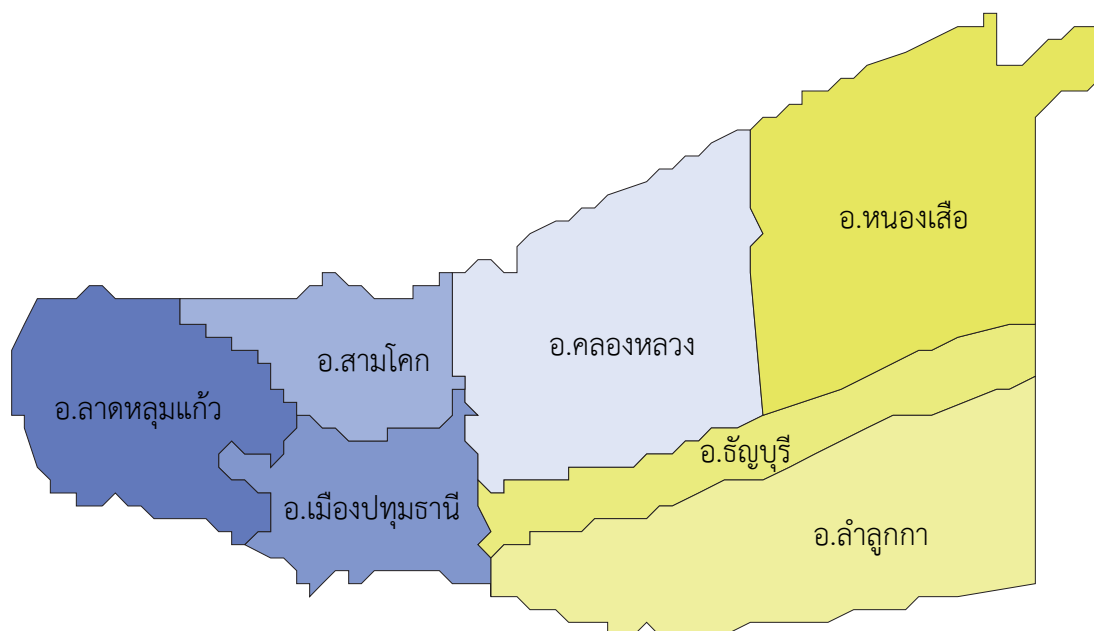

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ที่มที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดปทุมธานี ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 64 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 53 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบเกษตรปลอดภัยอย่างครบวงจร โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “แหล่งอาหารปลอดภัย” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 60 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 52 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 41 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 24 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 7 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 89 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 83 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	18
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	23
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	48
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	66
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	78
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์รายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	95
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	99
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	19
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	95
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	96
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	97
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	98

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2553 - 2555 ณ ราคาประจำปี	6
ตารางที่ 2 : พื้นที่ตำบลและพื้นที่ทางการเกษตร จังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2556	7
ตารางที่ 3 : จำนวนโรงงาน หุ่นยนต์ และเครื่องจักร ปี พ.ศ. 2554	9
ตารางที่ 4 : การกระจายตัวของโรงงาน ปี พ.ศ. 2554	10
ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2554	10
ตารางที่ 6 : จำนวนแรงงานในจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2551 - 2555	12
ตารางที่ 7 : จำนวนโรงเรียน ห้องเรียน ครู ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปทุมธานี เขต 1 เขต 2 และ เขต 4 ปี พ.ศ. 2554	13
ตารางที่ 8 : จำนวนสถานพยาบาลและอัตราส่วนเตียงต่อประชากรจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2552 - 2554	13
ตารางที่ 9 : อัตราการล้มเลิกการด้านสาธารณสุข ปีงบประมาณ 2549 - 2551	14
ตารางที่ 10 : ความครอบคลุมของการหลักประกันสุขภาพของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ปีงบประมาณ 2555	14
ตารางที่ 11 : จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติ	16
ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 15 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ”	31
ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสียและมลพิษในอากาศ”	46
ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ”	46
ตารางที่ 19 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	48
ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย”	50
ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งอาหารปลอดภัย”	65
ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งอาหารปลอดภัย”	65
ตารางที่ 23 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	66
ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”	76
ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”	76
ตารางที่ 27 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”	77
ตารางที่ 28 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	78
ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”	80
ตารางที่ 30 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”	94
ตารางที่ 31 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”	94
ตารางที่ 32 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	102

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดปทุมธานี ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดปทุมธานีฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานีระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดปทุมธานี ตั้งอยู่ในภาคกลางมีเนื้อที่ประมาณ 1,525.856 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 953,660 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มริมสองฝั่งแม่น้ำ โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านใจกลางจังหวัด ในเขตอำเภอเมืองปทุมธานีและอำเภอสสามโคก เป็นระยะทาง 27 กิโลเมตร ทำให้พื้นที่ของจังหวัดปทุมธานีถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ฝั่งตะวันตกของจังหวัดหรือบนฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอลาดหลุมแก้วกับพื้นที่บางส่วนของอำเภอเมืองและอำเภอสสามโคก กับฝั่งตะวันออกของจังหวัด หรือบนฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองบางส่วน อำเภอธัญบุรี อำเภอลองหลวง อำเภอหนองเสือ อำเภอลำลูกกา และบางส่วนของอำเภอสสามโคก โดยปกติระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาในฤดูฝนจะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยประมาณ 50 เซนติเมตร ซึ่งทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมในบริเวณพื้นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นบริเวณกว้าง และก่อให้เกิดปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา สำหรับพื้นที่ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยานั้น เนื่องจากประกอบด้วยคลองซอยเป็นคลองชลประทานจำนวนมาก สามารถควบคุมจำนวนปริมาณน้ำได้ ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับอุทกภัยมีน้อยกว่า จังหวัดปทุมธานี แบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น 7 อำเภอ ประกอบไปด้วย อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอธัญบุรี อำเภอลองหลวง อำเภอลำลูกกา อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอสสามโคก และอำเภอหนองเสือ

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจภาพรวมของจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี 2554 มีค่าเท่ากับ 248,271 ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมา เท่ากับ 26,852 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 9.8 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 296,133 บาท ลดลงจาก 330,367 บาทในปี พ.ศ. 2553 หรือลดลงร้อยละ 10.4 การผลิตของจังหวัดปทุมธานี ในปี พ.ศ. 2554 หดตัวร้อยละ 6.0 หดตัวลงจากร้อยละ 5.8 ในปีที่แล้ว โดยภาคเกษตรหดตัวทั้งในหมวดพืชผล ประมง ปศุสัตว์ และหมวดบริการทางการเกษตร ภาคนอกเกษตร หดตัวร้อยละ 5.8 เมื่อเทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 6.0 ในปีที่แล้ว เนื่องมาจากการหดตัวของสาขาอุตสาหกรรม สาขาก่อสร้าง สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและคมนาคม สาขาการศึกษา สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ สาขาขายส่ง การขายปลีก สาขาโรงแรมและภัตตาคาร และสาขาเหมืองแร่และย่อยหิน ที่หดตัวร้อยละ 7.3,

15.6, 17.2, 4.6, 4.5, 0.4, 13.0 และ 100.0 ตามลำดับ ส่วนสาขาการผลิตที่ขยายตัวจากปีที่แล้ว ได้แก่ สาขาบริหารราชการฯ สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ สาขาตัวกลางทางการเงิน และสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ ที่ขยายตัวร้อยละ 15.2, 11.1, 1.0 และ 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2553 - 2555 ณ ราคาประจำปี

จังหวัดปทุมธานี	มูลค่า ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)			อัตราการเปลี่ยนแปลง (ณ ราคาคงที่)		
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
ภาคเกษตร	6,428	5,296	6,068	-1.8	-15.0	-0.1
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	6,104	5,024	5,713	-1.5	-15.6	-0.8
สาขาประมง	324	272	355	-5.8	-4.3	11.2
ภาคนอกเกษตร	268,695	242,975	242,567	6.0	-5.8	-3.7
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	38	-	-	-64.2	-100.0	-100.0
สาขาอุตสาหกรรม	192,253	165,761	157,498	5.9	-7.3	-5.0
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	8,106	7,818	8,655	13.2	-4.5	-0.4
สาขาก่อสร้าง	11,297	9,826	10,610	16.1	-15.6	-12.4
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	14,082	14,705	14,244	-8.5	-0.4	-5.2
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	521	477	434	42	-13.0	-9.4
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	2,756	2,284	2,848	7.6	-17.2	19.0
สาขาตัวกลางทางการเงิน	9,811	10,382	13,604	-1.6	0.9	0.1
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	3,656	4,241	4,247	0.3	15.2	1.2
สาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประ กันสังคมภาคบังคับ	10,233	10,516	12,433	14.3	4.6	15.2
สาขาการศึกษา	3,402	3,345	3,105	13.3	-4.6	15.2
สาขาบริการด้านสุขภาพและสังคม	3,402	3,345	3,105	13.3	1.3	-9.0
สาขาให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	3,186	3,565	3,776	14.1	11.1	-8.1
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	164	61	179	76.1	-60.6	78.2
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product)	275,123	248,271	248,635	5.8	-6.0	-3.6
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคา ประจำปี (ล้านบาท)	275,123	248,271	248,635	11.0	-9.8	0.1
ประชากร (พันคน)	833	838	845	1.4	0.7	0.8
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (บาท/คน/ปี)	330,367	296,133	294,248	9.4	-10.4	-0.6

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัด
ปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 54)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร¹

จังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ทำการเกษตร 746 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 49 ของพื้นที่ทั้งหมด ด้วยลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มที่เอื้อแก่การเพาะปลูก จึงทำให้จังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่ทำการเกษตรอยู่ในทุกอำเภอ โดยอำเภอหนองเสือเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุด รองลงมาคือ อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอลำลูกกา และอำเภอลองหลวงตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นการปลูกข้าว รองลงมา ได้แก่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ และพืชพลังงาน โดยการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการขยายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จากกรุงเทพมหานคร จนเกิดการขยายตัวของเขตเมืองและเขตอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ ที่ดินรกร้างว่างเปล่า ซึ่งมิได้มีการใช้ประโยชน์ในการเกษตร มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากการซื้อขายที่ดินเพื่อเก็งกำไร

จังหวัดปทุมธานี มีการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อเพิ่มรายได้ให้มากขึ้น เพิ่มความมั่นคงให้กับชีวิตโดยแบ่งกลุ่มการเกษตรได้ออกเป็น 6 กลุ่ม เช่น กลุ่มส่งเสริมอาชีพ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มสายใยรักฯ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และศูนย์ข้าวชุมชน จังหวัดปทุมธานีโดยมีพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจดังนี้

ตารางที่ 2 : พื้นที่ตำบลและพื้นที่ทางการเกษตร จังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2556

(หน่วย : ตารางกิโลเมตร)

รายการ	ปี พ.ศ. 2556		
	พื้นที่ตำบล	พื้นที่การเกษตร	อัตราส่วน
อำเภอเมืองคลองหลวง	303.518	101.014	33.281
อำเภอธัญบุรี	114.861	21.787	18.968
อำเภอเมืองปทุมธานี	142.858	37.141	25.998
อำเภอลาดหลุมแก้ว	195.705	142.816	72.975
อำเภอลำลูกกา	304.200	169.805	55.820
อำเภอสามโคก	118.936	54.893	46.153
อำเภอหนองเสือ	339.989	217.595	64.001
รวม	1,520.067	745.051	49.014

ที่มา : เกษตรจังหวัดปทุมธานี (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 22)

พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดปทุมธานี ได้แก่

- ข้าว เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่เพาะปลูกทั่วทุกอำเภอในพื้นที่ 363,772 ไร่ เกษตรกร 21,203 ราย ผลผลิตเฉลี่ย 990 กก./ไร่
- ไม้ผล ไม้ยืนต้น เช่น กัญชหอม มะม่วง มีพื้นที่ปลูก 29,831 ไร่
- พืชผัก มีพื้นที่เพาะปลูก 21,388 ไร่ ส่วนใหญ่จะปลูกเชิงการค้า และพืชที่อนาคตไกล คือ พืชน้ำมัน ในจังหวัดปทุมธานี มีพืชน้ำมัน 12,000 ไร่ อยู่ในอำเภอหนองเสือ

¹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 21 - 23

ด้านปศุสัตว์ จังหวัดปทุมธานี มีผู้ประกอบการอาชีพเลี้ยงสัตว์กระจายไปทุกอำเภอโดยมีการเลี้ยงโคมากที่สุด ซึ่งมีมูลค่าผลผลิต 525 ล้านบาท ไข่เป็ด มีมูลค่าผลผลิต 213 ล้านบาท กระบือ มีมูลค่าผลผลิต 147 ล้านบาท สุกร มีมูลค่าผลผลิต 143 ล้านบาท และไก่พื้นเมือง มีมูลค่าผลผลิต 26 ล้านบาท

ด้านสัตว์น้ำ มีปริมาณผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงมากในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ปลาตูก ปลาไนล ปลาสรวย และปลาตะเพียน ตามลำดับ มีการเพาะเลี้ยงกระจายทุกอำเภอ อำเภอที่มีผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงมากที่สุด ได้แก่ อำเภอลำลูกกา อำเภอหนองเสือ อำเภอคลองหลวง อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอสามโคก อำเภอลาดหลุมแก้ว และอำเภอธัญบุรี ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2553 มีผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จำนวน 21,204,890 กิโลกรัม ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 3 เนื่องมาจากผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองในปีที่ผ่านมา แต่ในขณะที่มีมูลค่าเพิ่มจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีมูลค่า 245,871,339 บาท เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 3 เนื่องมาจากราคาผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น

2.2.3 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว²

จังหวัดปทุมธานี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจุดเด่นในเรื่องอาหารการกินรวมถึงธรรมชาติและชุมชนริมน้ำ วิถีชีวิตวัฒนธรรมชาวไทยเชื้อสายมอญที่น่าสนใจ รวมทั้งยังรักษาเอกลักษณ์การเป็นเมืองการเกษตรควบคู่กับความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมและการบริการไว้ได้ จังหวัดปทุมธานี มีความหลากหลายทั้งทางด้านประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชน โดยเฉพาะถึงการท่องเที่ยวภายในจังหวัดปทุมธานี มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านและ 2 ฟองแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นวัดต่างๆ มากมาย เช่น วัดหงส์ปทุมมาวาส วัดศาลเจ้า วัดไผ่ล้อม ฯลฯ ซึ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี อีกทั้ง ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมทำให้การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะในจังหวัดปทุมธานีเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่ง ทำให้มีการเข้ามาทำงานในจังหวัดปทุมธานีเป็นจำนวนมาก

แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักของจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ วัดเจติยทอง วัดศาลเจ้า วัดไผ่ล้อม รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นการท่องเที่ยวแบบเรียนรู้ เช่น พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติและหออัครศิลป์ สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม รวมถึงศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษารังสิต สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับภาพลักษณ์ซึ่งเป็นที่รู้จักของจังหวัดปทุมธานีนอกจากดอกบัวแล้วคือ “ตุ่มสามโคก” ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญ ของสามโคก

สำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่จะเป็นแบบไปเช้า เย็นกลับ ซึ่งจากสถิติที่กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวบรวมพบว่า เมื่อปี พ.ศ. 2550 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 880 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2551 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 917 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2552 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 762 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2553 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 908 ล้านบาท

² รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 33 - 34

แนวโน้มการท่องเที่ยวจังหวัดปทุมธานี

- กระแสตื่นตัวจากภาวะโลกร้อนทำให้นักท่องเที่ยวสนใจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น
- จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้จังหวัดใหญ่หลายจังหวัดรวมทั้งมีการคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงในทุกภูมิภาค เป็นปัจจัยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี
- การเติบโตของการท่องเที่ยวเฉพาะทาง เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวิชาการ ประเภทพิพิธภัณฑ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และการเกษตรสมัยใหม่มีแนวโน้มสูงขึ้น
- แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผู้ที่สนใจสิ่งแวดล้อมและวิทยาศาสตร์ และการประกอบกิจกรรมร่วมกันโดยการพาคครอบครัว และกลุ่มเพื่อนมารับประทานอาหารหรือสังสรรค์
- จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีแม่น้ำไหลผ่าน ทำให้แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของชุมชนริมแม่น้ำ เป็นปัจจัยผลักดันให้เกิดการท่องเที่ยวประเภทล่องเรือและทางน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

2.2.4 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม³

ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2554 จังหวัดปทุมธานีมีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตทั้งสิ้นจำนวน 3,104 โรงงาน เงินลงทุน 379,951 ล้านบาท มีการจ้างงาน 286,006 คน (แบ่งเป็นชาย 126,891 คน หญิง 159,115 คน)

ตารางที่ 3 : จำนวนโรงงาน ทุน คนงาน และเครื่องจักร ปี พ.ศ. 2554

จำพวกที่	โรงงาน (โรง)	เงินทุน (บาท)	คนงานชาย (คน)	คนงานหญิง (คน)	รวม	แรงม้า
1	18	70,615,000	104	128	232	243.71
2	279	1,950,729,995	2,382	1,841	4,223	8,728.96
3	2,807	377,930,133,177	124,291	157,292	281,583	3,590,793.22
รวม	3,104	379,951,478,172	126,891	159,115	286,006	3,623,098.72

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 26)

³ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 25

ตารางที่ 4 : การกระจายตัวของโรงงาน ปี พ.ศ. 2554

ชื่ออำเภอ	โรงงาน (โรง)	เงินทุน (บาท)	คนงานชาย (คน)	คนงานหญิง (คน)	รวม	แรงม้า
อ.เมือง	452	82,388,178,511	26,248	27,714	53,962	1,145,083.49
อ.คลองหลวง	1,004	223,184,709,360	55,368	85,258	140,626	1,455,661.14
อ.ธัญบุรี	284	15,223,713,657	8,877	11,966	20,843	325,616.73
อ.หนองเสือ	65	1,329,063,043	1,633	770	2,403	19,666.06
อ.ลาดหลุมแก้ว	334	19,230,292,276	10,610	11,872	21,482	320,755.86
อ.ลำลูกกา	706	27,188,377,147	19,003	19,093	38,096	
อ.สามโคก	259	1,140,714,178	5,152	3,442	8,594	94,690.69
รวม	3,104	379,951,478,172	126,891	159,115	286,006	3,623,098.72

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 26)

ทั้งนี้โรงงานจำนวน 446 โรงของโรงงานทั้งหมด หรือคิดเป็นร้อยละ 14 ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนอุตสาหกรรม และมีการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม 1 แห่ง คือ เขตประกอบการอุตสาหกรรมของ บริษัท ไทยซูซูกิมอเตอร์ จำกัด ตั้งอยู่ในอำเภอธัญบุรี และมีเอกชน ดำเนินกิจการที่มีลักษณะคล้ายนิคมอุตสาหกรรม 2 แห่ง ได้แก่ ชุมชนอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงาน มาก จำนวน 2 แห่ง คือ บริษัท นวนคร จำกัด ตั้งอยู่ อำเภอคลองหลวง มีเนื้อที่ประมาณ 6,495 ไร่ มีโรงงานจำนวน 242 โรงงาน เขตอุตสาหกรรมบริษัท สวนอุตสาหกรรมบางกะดี จำกัด ตั้งอยู่ใน อำเภอเมือง มีเนื้อที่ประมาณ 1,222 ไร่ มีโรงงาน 42 โรงงาน นอกจากนี้ยังมีโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรม การก่อสร้างอาคารโรงงานสำเร็จรูปของเอกชนไว้บริการแก่นักลงทุน จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ แฟคคอม ที่อำเภอลาดหลุมแก้ว แฟคเฮาส์ แจนเซ็น มินิแฟคตอรี อรดา บิ๊กล็อตแฟคตอรี ที่อำเภอลำลูกกา บิ๊กแลนด์ ริงสิต พรอสเพอร์ เอสเตท เอ็มเอ็มซี มินิแฟคตอรี (นวไท) ที่อำเภอคลองหลวง และ ศรีปทุมมินิแฟคตอรี

ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2554

รายการ	โรงงาน (โรง)	เงินลงทุน (บาท)	คนงาน (คน)	แรงม้า
อุตสาหกรรมกระดาษ	80	4,500,455,595	2,498	102,577.20
อุตสาหกรรมอาหาร	238	17,513,847,259	2,2034	416,620.93
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	22	16,172,181,795	5,980	253,054.90
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	64	7,268,862,565	7,179	131,924.07
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	30	783,857,415	4,119	3,992.47
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	28	4,991,670,967	2,851	22,546.39
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	173	4,358,427,326	7,390	99,266.71
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	116	2,237,246,699	4,982	29,584.30
อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	90	5,287,335,325	4,916	308,725.74
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	49	1,985,699,522	1,845	10,046.01
อุตสาหกรรมเคมี	198	39,061,286,275	9,734	241,411.45

ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2554 (ต่อ)

รายการ	โรงงาน (โรง)	เงินลงทุน (บาท)	คนงาน (คน)	แรงม้า
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	24	1,507,068,015	823	33,322.46
อุตสาหกรรมยาง	39	9,644,717,066	5,550	157,727.37
อุตสาหกรรมพลาสติก	248	15,521,256,805	12,466	198,835.24
อุตสาหกรรมโลหะ	180	10,232,695,031	8,797	148,194.67
อุตสาหกรรมโลหะ	29	16,341,064,555	7,377	158,636.47
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	472	34,746,150,542	21,019	269,702.97
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	225	43,865,932,307	28,371	213,904.08
อุตสาหกรรมไฟฟ้า	205	105,621,663,030	92,617	522,295.37
อุตสาหกรรมขนส่ง	250	15,621,663,030	12,450	125,477.70
อุตสาหกรรมอื่นๆ	344	22,602,017,257	23,008	180,302.22
รวม	3,104	379,951,478,172	286,006	3,623,098.72

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 27)

เมื่อพิจารณาจำนวนโรงงาน แยกตามสาขาอุตสาหกรรม พบว่า ในจังหวัดมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะมากที่สุด รวม 472 โรง รองลงมาคืออุตสาหกรรมพลาสติก มีจำนวนโรงงาน 248 โรง และลำดับสาม คือ อุตสาหกรรมอาหารมีจำนวนโรงงาน 238 โรง แต่หากพิจารณาจำนวนเงินลงทุนพบว่าจำนวนเงินลงทุนสูงสุด คือ อุตสาหกรรมไฟฟ้า และมีจำนวนคนงานสูงสุดด้วย

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคม จากเดิมที่เป็นสังคมชนบทกลายเป็นสังคมเมือง และมีการเปลี่ยนแปลงการผลิตจากภาคเกษตรกรรมเป็นการผลิตในภาคอุตสาหกรรม สภาพการณ์ดังกล่าว ทำให้จังหวัดปทุมธานีเป็นแหล่งรองรับการเข้ามาหางานทำจากคนในทุกภูมิภาคของประเทศ รวมทั้งแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาหางานทำ นอกจากนี้การที่จังหวัดปทุมธานีเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาทั้งในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาหลายแห่งทำให้มีเยาวชนเข้ามาศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจังหวัดปทุมธานีจึงเป็นแหล่งรองรับปัญหาที่เกิดขึ้นจากปัจจัยดังกล่าว อาทิ เช่น ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและการที่จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดปริมณฑล ซึ่งอยู่ใกล้ความเจริญจึงทำให้เกิดการเรียกร้องต้องการในการรับบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนจากส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสูง โดยมีสรุปรายละเอียดแต่ละประเด็นด้านสังคม ดังนี้

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน⁴

จังหวัดปทุมธานี มีประชากรผู้ที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน 477,121 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 252,945 คน เพศหญิง จำนวน 224,176 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้มีงานทำ 427,637 คน ผู้ว่างงาน 9,484 คน ภาพการณ์ทำงานของประชากรในจังหวัดปทุมธานี แยกออกได้เป็นผู้มีงานทำในภาคการเกษตร 62,839 คน หรือร้อยละ 13 และผู้มีงานทำนอกภาคการเกษตรจำนวน 404,798 คน หรือร้อยละ 87 โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคการเกษตรจะทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรม การผลิตมากที่สุด มีจำนวน 287,943 คน คิดเป็นร้อยละ 71 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ บริการด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจมีจำนวน 37,626 คน คิดเป็นร้อยละ 9 การขายส่ง การขายปลีก การบริการ มีจำนวน 33,152 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตามลำดับ โดยจังหวัดปทุมธานี มีผู้ว่างงานประมาณ 9,484 คน อัตราว่างงานคิดเป็นร้อยละ 2 ข้อมูลสถานประกอบการ จังหวัดปทุมธานี มีสถานประกอบการทั้งสิ้น 10,864 แห่ง

ตารางที่ 6 : จำนวนแรงงานในจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2551 - 2555

รายการ		ปี พ.ศ.				
		2551	2552	2553	2554	2555
แรงงาน	ชาย (คน)	396,923	453,133	465,828	313,810	252,336
	หญิง (คน)	418,697	497,672	513,185	341,463	220,188

ที่มา : สถิติจังหวัดปทุมธานี (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 30)

2.2.5.2 การศึกษา

จังหวัดปทุมธานี แบ่งพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็น 2 เขต ประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ครอบคลุมพื้นที่ 4 อำเภอ คือ อำเภอเมืองปทุมธานี คลองหลวง สามโคก และอำเภอลาดหลุมแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ครอบคลุมพื้นที่ 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอธัญบุรี ลำลูกกา และอำเภอหนองเสือ ในระดับมัธยมศึกษา มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 แห่งเดียวซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปทุมธานี คลองหลวง สามโคก อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอธัญบุรี ลำลูกกา และอำเภอหนองเสือ ทั้งนี้ในปีการศึกษา 2554 มีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและอื่นๆ รวม 191 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสำนักงานบริหารงานการศึกษาเอกชน 82 แห่ง รวม 273 แห่ง จำนวนห้องเรียน 5,080 ห้องเรียน ครู 6,326 คน นักเรียนจำนวน 1,039,876 คน

⁴ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 30

ตารางที่ 7 : จำนวนโรงเรียน ห้องเรียน ครู ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดปทุมธานี เขต 1 เขต 2 และ เขต 4 ปี พ.ศ. 2554

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)			จำนวนห้อง (ห้อง)			จำนวนครู (คน)		
	รัฐ/ อื่นๆ	เอกชน	รวม	รัฐ/ อื่น ๆ	เอกชน	รวม	รัฐ/ อื่นๆ	เอกชน	รวม
เมืองฯ	29	20	49	662	304	966	949	467	1,416
ธัญบุรี	14	23	37	537	673	1,210	724	674	1,398
คลองหลวง	37	13	50	619	212	831	939	234	1,173
ลำลูกกา	34	20	54	531	578	1,109	664	607	1,271
ลาดหลุมแก้ว	26	3	29	314	61	375	405	72	477
สามโคก	24	1	25	250	23	273	262	23	285
หนองเสือ	27	2	29	288	28	316	287	19	306
รวม	191	82	273	3,201	1,879	5,080	4,230	2,096	6,326

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เขต 2 และ มัธยมศึกษา เขต 4

2.2.5.3 การสาธารณสุข

จังหวัดปทุมธานี มีสถานพยาบาล ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 7 แห่ง โรงพยาบาลเฉพาะทาง 2 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 7 แห่ง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงอื่น 1 แห่ง สถานีอนามัย 78 แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล 21 แห่ง คลินิก (ทุกประเภท) 439 แห่ง จำนวนเตียง 2,852 เตียง

สำหรับบุคลากรด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย แพทย์ 423 คน ทันตแพทย์ 64 คน เภสัชกร 94 คน อัตราส่วนแพทย์ต่อจำนวนประชากรจังหวัดปทุมธานี เมื่อปี พ.ศ. 2555 เท่ากับ 1 : 2,330 คน สูงกว่ามาตรฐาน (แพทย์มาตรฐาน 1: 6,000 คน)

ตารางที่ 8 : จำนวนสถานพยาบาลและอัตราส่วนเตียงต่อประชากรจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2552 - 2554

ประเภทสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	จำนวน (เตียง)	อัตราส่วนเตียงต่อ ประชากรจังหวัด ปี 2554 (ประชากร ณ ธ.ค.53) 985,643	อัตราส่วนเตียงต่อ ประชากรจังหวัด ปี 2553 (ประชากร ณ ธ.ค.52) 956,376	อัตราส่วนเตียงต่อ ประชากรจังหวัด ปี 2552 (ประชากร ณ ธ.ค.51) 929,250
โรงพยาบาลทั่วไป	1	3,77	1 : 2,614	1 : 1,962	1 : 2,464
โรงพยาบาลชุมชน	7	240	1 : 4,107	1 : 3,262	1 : 3,872
โรงพยาบาลเฉพาะทาง	2	858	1 : 1,148	1 : 916	1 : 1,083
โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงอื่น	1	509	1 : 1,936	1 : 1,706	1 : 1,825
โรงพยาบาลเอกชน	7	868	1 : 1,135	1 : 1,038	1 : 1,070
สถานีอนามัย	78	-	-	-	-
ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล	21	-	-	-	-
คลินิก (ทุกประเภท)	439	-	-	-	-
รวม	556	2,852	1 : 345	1 : 335	1 : 325

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 9 : อัตรากำลังบุคลากรด้านสาธารณสุข ปีงบประมาณ 2549 - 2551

ประเภทบุคลากร	เกณฑ์ (คน)	จำนวนที่มี (คน)	อัตราส่วนต่อประชากรจังหวัด ปี 2551	อัตราส่วนต่อประชากรจังหวัด ปี 2550	อัตราส่วนต่อประชากรประเทศ ปี 2549
แพทย์	120	423	1 :2,330	1 :2,261	1:2,196
ทันตแพทย์	126	64	1 :15,400	1 :14,943	1 :14,519
เภสัชกร	118	94	1 :10,486	1 :10,174	1 :9,885

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

หมายเหตุ : จำนวนแพทย์ ทันตแพทย์ และเภสัชกร รวม รพ.ภาครัฐ 8 แห่ง รพ.เฉพาะทาง 2 แห่ง (ศูนย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สถาบันธัญญารักษ์) รพ.นอกสังกัด 1 แห่ง (รพ.ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติฯ)

ตารางที่ 10 : ความครอบคลุมของการหลักประกันสุขภาพของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ปีงบประมาณ 2555

ประเภทหลักประกันสุขภาพ	ปีงบประมาณ 2555	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า (บัตรทอง)	529,567	59.76
ประกันสังคม	220,197	24.85
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	93,614	10.56
สิทธิอื่นๆ (อาทิ คนไทยในต่างแดน ข้าราชการการเมือง ฯลฯ)	4,895	0.55
ไม่มีสิทธิ	4,310	0.49
บุคคลรอพิสูจน์	33,577	3.79
รวม	886,124	100

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

2.2.5.4 ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน⁵

จังหวัดปทุมธานี มีคดีประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงขึ้นเป็นระยะ มีสาเหตุจากการที่มีจำนวนประชากรในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากประชาชนต่างท้องถิ่นต่างเข้ามาทำงานตามสถานประกอบการต่าง ๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม โครงการก่อสร้างหมู่บ้านจัดสรร และห้างสรรพสินค้า รวมทั้งเด็กและเยาวชนที่เข้ามาศึกษาในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาในเขตจังหวัด โดยที่ปัญหาอาชญากรรมที่ประกอบโดยเด็กและเยาวชนไม่ว่าจะเป็น การมีเพศสัมพันธ์ มั่วสุม ยาเสพติด ทะเลาะวิวาท ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรืออาชญากรรมรุนแรง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในแง่ความรุนแรงและปริมาณ ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่นำไปสู่อาชญากรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเลียนแบบพฤติกรรมที่มีการเผยแพร่ทางสื่อที่ไร้พรมแดน และจากการที่ค่าครองชีพสูงขึ้น การใช้จ่ายจนเกินตัว นับเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลบางกลุ่มจึงทำให้มีการก่ออาชญากรรมในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนเมือง จะเกิดปัญหาในชุมชนแออัดเพราะสถานที่ดังกล่าวมีบุคคลหลายประเภท ซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเข้าออกชุมชนได้ตลอดเวลา เป็นแหล่งรวมบุคคลประเภทติดยาเสพติด คนจรจัดที่ยากต่อการควบคุม

⁵ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า34

2.2.5.5 ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

สภาพปัญหาเสพติดในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในปัจจุบันนี้พบว่า เป็นทั้งพื้นที่ค้า และพื้นที่แพร่ระบาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอำเภอสำคัญ อ.ธัญบุรี อ.คลองหลวง อ.ลำลูกกา อ.เมืองปทุมธานี ด้วยเหตุปัจจัยหลายประการ อาทิเช่น สภาพพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก ส่งผลถึงการอพยพเข้ามาทำงานของแรงงานนอกพื้นที่ และแรงงานต่างด้าว มีตลาดขายส่งสินค้าทางการเกษตรขนาดใหญ่ (ตลาดไท ตลาดสี่มุมเมือง) ซึ่งในบางครั้งมีการแอบแฝงซุกซ่อนยาเสพติดยากต่อการตรวจค้นจับกุมของเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรวมของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะจังหวัดปทุมธานีที่มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุดในประเทศ เป็นต้น ทั้งนี้ จากข้อมูลการจับกุม และข้อมูลการบำบัดรักษา พบว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีแนวโน้มกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ได้แก่ ผู้พันโทฯ ผู้ที่ได้รับการประกันชั่วคราว ผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษา ผู้ว่างงาน และกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ทั้งนี้ พบว่าเครือข่ายการค้าบริเวณแนวชายแดนที่มีบทบาทสำคัญต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ มาจาก 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มการค้าทางภาคเหนือที่มีการลักลอบนำเข้าจากบริเวณแนวชายแดน ไทย-พม่า เช่นในพื้นที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย อ.พบพระ จังหวัดตาก เป็นต้น กลุ่มการค้าทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการลักลอบนำเข้าจากบริเวณชายแดนไทย-ลาว และกลุ่มการค้าทางภาคตะวันออก มีการลักลอบนำเข้าจากบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา

2.2.5.6 ปัญหาแรงงานต่างด้าว

เนื่องจากจังหวัดปทุมธานี เป็นที่ตั้งของตลาดขายส่งสินค้าทางการเกษตรขนาดใหญ่ และโครงการก่อสร้างหมู่บ้านจัดสรร จึงมีความต้องการแรงงานไร้ฝีมือเป็นจำนวนมาก ประชากรวัยแรงงานมักไม่ประสงค์ที่จะทำงานในภาคการผลิตและการก่อสร้าง เนื่องจากเป็นกลุ่มคนที่มีการศึกษาสูงจึงเลือกทำงานที่สอดคล้องกับวุฒิการศึกษาของตน การขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือดังกล่าวทำให้เจ้าของกิจการจ้างแรงงานต่างด้าว สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา เนื่องจากไม่สามารถหาแรงงานคนไทยมารองรับงานในประเภทดังกล่าวได้ และแรงงานต่างด้าวมีค่าจ้างแรงงานต่ำเป็นการลดต้นทุนในการผลิต จากปัจจัยข้างต้นทำให้นายจ้างชาวไทยนิยมจ้างแรงงานต่างด้าวเข้าทำงานรับจ้างใช้แรงงานในตลาดสดขนาดใหญ่ เป็นผู้ใช้แรงงานในโครงการก่อสร้างต่างๆ รวมทั้งจ้างเป็นผู้รับใช้ในบ้านเรือน โดยมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงานจากการสำรวจในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2551 จำนวน 13,317 คน สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ไม่มีการขึ้นทะเบียนคาดว่าจะมีจำนวนนับพันคน (ขณะนี้อยู่ในระหว่างการตรวจสอบของคณะทำงาน) แรงงานต่างด้าวเหล่านี้มักอาศัยอยู่รวมกันตามหอพักราคาถูกใกล้กับสถานที่ทำงาน เช่น ตามเขตพื้นที่การก่อสร้างต่างๆ ตลาดสดขนาดใหญ่ และเป็นผู้รับใช้ในบ้านเรือน สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้มีการขึ้นทะเบียนทำให้ยากต่อการควบคุมและดูแล ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อที่ติดตัวมาพร้อมกับแรงงานต่างด้าว รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรที่เป็นบุตรของแรงงานต่างด้าวเอง

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม⁶

2.2.6.1 ทรัพยากรดิน

พื้นที่จังหวัดส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ดินมีลักษณะเป็นดินเหนียวจัด สภาพดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกรดจัด มี pH ประมาณ 6 - 4 ซึ่งเป็นลักษณะของดินเปรี้ยว โดยจำแนกได้ดังนี้

- ดินเปรี้ยวน้อย มีเนื้อที่ 35,964 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5
- ดินเปรี้ยวปานกลาง 426,292 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 62
- ดินเปรี้ยวจัด 229,991 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 33

ซึ่งสภาพพื้นที่ดังกล่าวทำให้ไม่เหมาะสมกับการปลูกพืชไร่ รวมถึงการปลูกข้าวได้ผลผลิตต่ำ ซึ่งต้องมีการปรับปรุงโดยการใช้นุ่นขาว หรือปูนมาร์ล ควบคู่กับการใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อให้การเพาะปลูกได้ผลผลิตดีขึ้น

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดปทุมธานี เป็นที่ราบลุ่มริมสองฝั่งแม่น้ำ โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านใจกลางจังหวัดในเขตอำเภอเมืองปทุมธานีและอำเภอสамโคก เป็นระยะทาง 27 กิโลเมตร ทำให้พื้นที่ของจังหวัดปทุมธานีถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน และยังมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่คนพื้นที่ได้ใช้อุปโภคบริโภคอื่นๆ อีกดังตาราง

ตารางที่ 11 : จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติ

รายการ	แหล่งน้ำ หนง บึง (แห่ง)			แหล่งน้ำ แม่น้ำ คลอง (สาย)	
	จำนวนแหล่งน้ำ	ที่ใช้ได้ในฤดูแล้ง	พื้นที่เก็บน้ำ (ไร่)	จำนวนแหล่งน้ำ	ที่ใช้ได้ในฤดูแล้ง
คลองหลวง	-	-	-	75	75
ธัญบุรี	-	-	-	6	6
เมืองปทุมธานี	-	-	-	26	26
สามโคก	-	-	-	4	4
หนองเสือ	-	-	-	63	63
รวม	-	-	-	570	570

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำ (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 9)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

⁶ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 68 - 70

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“ปทุมธานีเป็นเมืองอุตสาหกรรมสะอาด เกษตรปลอดภัย ศูนย์การเรียนรู้ และสังคมสันติสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

การผลิตและบริการได้มาตรฐาน สร้างสรรค์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการผลิตและบริการที่สร้างสรรค์ระดับชุมชน
- 2) รับระบบการบริหารจัดการไปสู่โรงงานอุตสาหกรรมสีเขียว
- 3) สร้างระบบและกลไกในการควบคุมเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

ตั้งแต่ระดับชุมชน

ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว
- 2) ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

2. เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบเกษตรปลอดภัยอย่างครบวงจร

เป้าประสงค์

เกษตรปลอดภัยและสินค้าชุมชนได้มาตรฐานและมีศักยภาพเชิงธุรกิจ

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรสู่ระบบมาตรฐานปลอดภัย
- 2) เพิ่มประสิทธิภาพระบบการกระจายสินค้าและตลาด
- 3) พัฒนาผู้ประกอบการสินค้าชุมชนให้มีมาตรฐาน
- 4) เพิ่มขีดความสามารถเชิงธุรกิจของผู้ประกอบการและสถาบันเกษตรกร

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของจำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเตรียมความพร้อม

ตามระบบมาตรฐาน GAP

- 2) ร้อยละของจำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายของจังหวัดที่สามารถลดต้นทุนการผลิตต่อไร่ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

- 3) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นจังหวัดที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

3. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์นี้ เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ใหม่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดหรือรองรับการพัฒนาในอนาคต โดยเป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ในประเด็นยุทธศาสตร์นี้อยู่ในระหว่างกำหนด จัดทำ ซึ่งจะบรรจุในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดต่อไป

4. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
- 2) ส่งเสริมความร่วมมือทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้ประสบปัญหา

ทางสังคมและโอกาสจากประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

- 3) สร้างเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อเมื่อนำอยู่ และยกระดับคุณภาพชีวิต

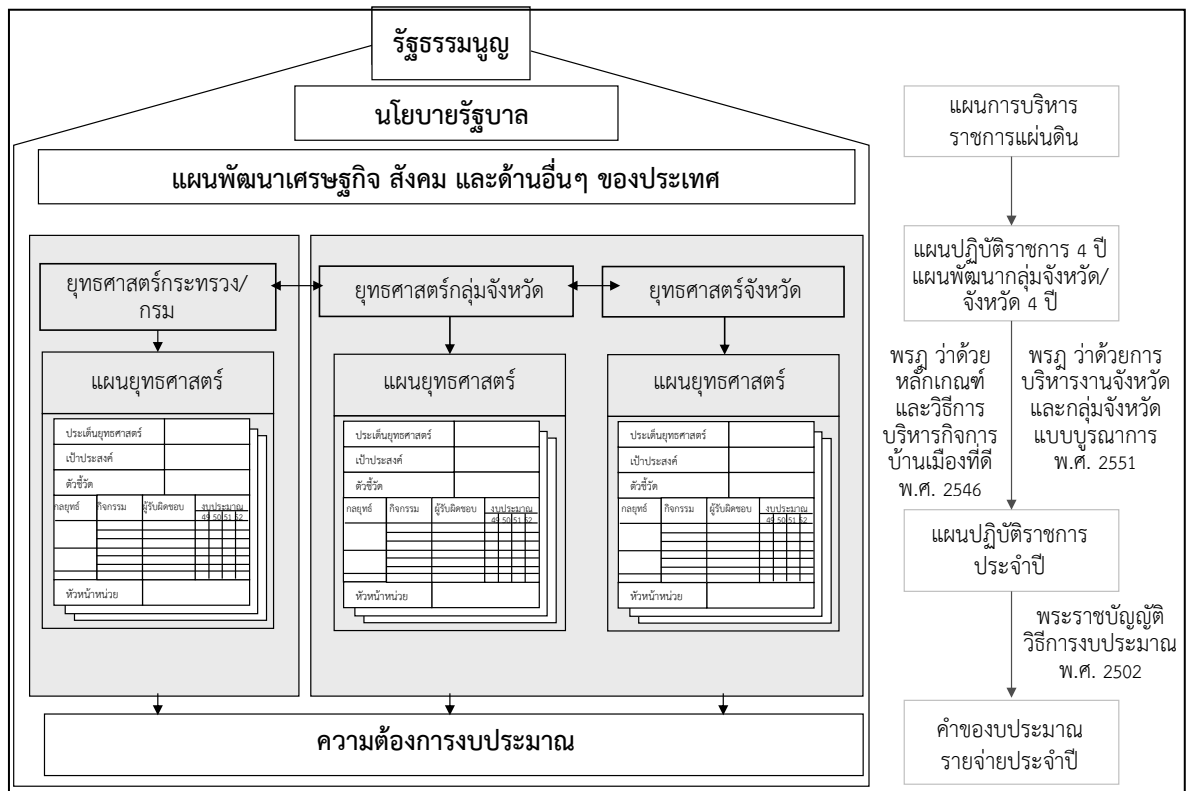
ตัวชี้วัด

- 1) ระดับความสำเร็จของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมสร้างความสมานฉันท์ที่เกิดจากเครือข่าย
- 3) ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสที่มีความรู้ในการดูแลตนเองทุก 4 สุขภาวะ (ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม)

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 :การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁷

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

⁷ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถ ในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วน สามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่าง มีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทย ให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคง ด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับ ระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 8 ตัวชี้วัดของจังหวัดปทุมธานีกับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปทุมธานี
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนและสังคมอย่างบูรณาการ
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชน
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมกระบวนการผลิตและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชน
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมกระบวนการผลิตและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหาร การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แต่จังหวัดฯ มิได้วางยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ที่เน้นการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค

ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดปทุมธานี
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของจังหวัด
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- ร้อยละของจำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามระบบมาตรฐาน GAP
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในบางประเด็น คือ มีการกำหนดตัวชี้วัดในภาพรวมของการแก้ไขปัญหาสังคม การสร้างความพร้อมให้แก่ภาคธุรกิจ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แต่ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ. 2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่

“Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบูมสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษานโยบายในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล้างสูบน้ำ และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
 - ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
 - มีจิตอาสา
 - เลี้ยงลูกได้ดี
 - ครอบครัวอบอุ่น
 - จิตใจเบิกบาน
- (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง
(E : Government Expense)
- บุคลากร
 - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
 - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
 - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
 - ลดการเดินทาง
 - ลดเวลาการปฏิบัติ
 - ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
 - ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อการพัฒนาช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

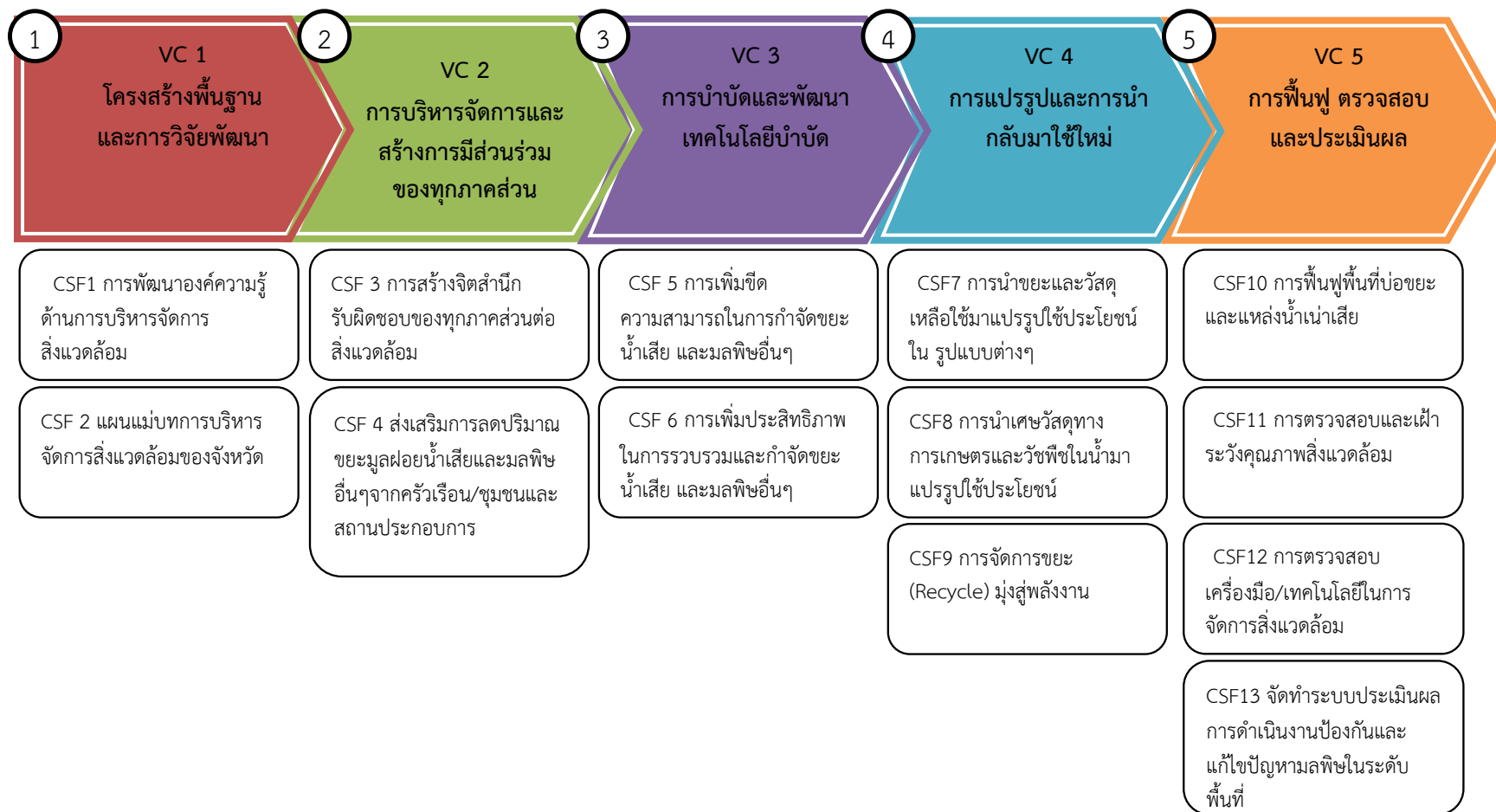
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ”

ตารางที่ 15 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม	สิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none">- จังหวัดปทุมธานีมีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและชุมชนที่อยู่อาศัยในอัตราขยายตัวที่สูงมาก โดยข้อมูลในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดปทุมธานีมีปริมาณขยะอยู่ที่ 1,501 ตันต่อวันจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ”

3.1.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ”

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
VC 1 โครงสร้างพื้นฐานและการวิจัยพัฒนา							
CSF1 การพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม	KPI 1.1 มีองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม	Data 1.1.1 เอกสารเผยแพร่/ผลงานวิจัย เกี่ยวกับการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 1.1.2 เอกสารเผยแพร่/ผลงานวิจัย เกี่ยวกับการผลิตเชื้อเพลิง/ กระแสไฟฟ้าจากขยะ	สำนักงานพลังงานจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 1.1.3 เอกสารเผยแพร่/ผลงานวิจัย เกี่ยวกับการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 1.1.4 เอกสารเผยแพร่/ผลงาน วิจัยเกี่ยวกับการการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 1.1.5 เอกสารเผยแพร่/ผลงานวิจัย เกี่ยวกับการการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม	ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
	KPI 1.2 การเพิ่มขึ้นของ บุคลากรที่ได้รับการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ เกี่ยวกับการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม	Data 1.2.1 จำนวนบุคลากรภาครัฐ และประชาชนที่ได้รับการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ เกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 1.2.2 จำนวนองค์กรและจำนวน บุคลากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ ได้รับการถ่ายทอดองค์ ความรู้เกี่ยวข้องกับการ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 1.2.3 จำนวนบุคลากรภาครัฐ และประชาชนที่ได้รับการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ เกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
CSF2 แผนแม่บทการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมของจังหวัดปทุมธานี	KPI 2.1 การมีแผนแม่บทการ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ของจังหวัดปทุมธานี	Data 2.1.1 แผนแม่บทการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อมของ จังหวัดปทุมธานี	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
VC 2 การบริหารจัดการและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน							
CSF 3 การสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบ ของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม	KPI 3.1 การมีหน่วยงาน องค์กร ภาคีเครือข่ายที่ร่วม รณรงค์ สร้างจิตสำนึก เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ของจังหวัดเพิ่มขึ้น	Data 3.1.1 จำนวนหน่วยงาน องค์กร ภาคีเครือข่ายที่ร่วมรณรงค์ สร้างจิตสำนึกเพื่อรักษา สิ่งแวดล้อมของจังหวัด	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
	KPI 3.2 การเพิ่มขึ้นของแผนงาน และโครงการด้าน สิ่งแวดล้อมของหน่วยงาน ต่างๆ ที่ดำเนินการ ในจังหวัด	Data 3.2.1 จำนวนแผนงานและ โครงการด้านสิ่งแวดล้อม ของหน่วยงานต่างๆ ทุก หน่วยงานที่ดำเนินการ ในจังหวัด	สำนักงานจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 4 ส่งเสริมการลดปริมาณขยะมูลฝอย น้ำเสียและมลพิษอื่นๆ จาก ครัวเรือน/ชุมชนและสถาน ประกอบการ	KPI4.1 จำนวนครัวเรือน/ชุมชน/ สถานประกอบ การที่มี ส่วนร่วมในการบริหาร จัดการ ขยะ น้ำเสีย และ มลพิษอื่นๆ	Data 4.1.1 จำนวนครัวเรือน/ชุมชน/ สถานประกอบการที่มีส่วน ร่วมในการบริหารจัดการ ขยะ น้ำเสีย และมลพิษ อื่นๆจำแนกตามเขตการ ปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 4.1.2 จำนวนชุมชน/หมู่บ้าน ที่ได้รับการส่งเสริมการคัด แยกขยะก่อนทิ้งจำแนกตาม เขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 4.1.3 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับ การส่งเสริมการคัดแยก ขยะก่อนทิ้งจำแนกตามเขต การปกครอง	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 4.1.4 จำนวนหมู่บ้านของจังหวัด จำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 4.1.5 จำนวนชุมชนในเขต เทศบาลของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 4.1.6 จำนวนครัวเรือนจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครอง จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 4.2 องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีการพัฒนา ปรับปรุงระบบการเก็บ รวบรวมขยะจากชุมชน เพิ่มขึ้น	Data 4.2.1 จำนวนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่พัฒนา ปรับปรุงระบบการเก็บ รวบรวมขยะจากชุมชน	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 4.2.2 จำนวนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นของจังหวัด จำแนกตามประเภท	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 4.3 การเพิ่มขึ้นของธนาคาร ขยะ/ศูนย์คัดแยกขยะ ของชุมชน	Data 4.3.1 จำนวนศูนย์คัดแยกขยะ ของชุมชนจำแนกตามเขต การปกครอง	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
VC 3 การบำบัดและพัฒนาเทคโนโลยีบำบัด							
CSF 5 การเพิ่มขีดความสามารถในการ กำจัดขยะน้ำเสีย และมลพิษอื่นๆ	KPI 5.1 การเพิ่มขึ้นของปริมาณ ขยะที่กำจัดได้เฉลี่ยต่อ วัน	Data 5.1. 1ปริมาณขยะที่กำจัดได้ เฉลี่ยต่อวันจำแนกตามเขต การปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
	KPI 5.2 การเพิ่มขึ้นของสัดส่วน ครัวเรือนที่มีระบบบำบัด น้ำเสีย(ทั้งระบบแยกและ ระบบรวมรวมถึงถังดัก ไขมัน)	Data 5.2.1 จำนวนครัวเรือนที่มีระบบ บำบัดน้ำเสียจำแนกตาม ประเภทและเขตการ ปกครอง	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 5.2.2 จำนวนครัวเรือน/หมู่บ้าน ที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามประเภทและ เขตการปกครอง	สำนักงานที่ดินจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 5.2.3 จำนวนครัวเรือนจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 5.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น อย่างต่อเนื่อง	Data 5.3.1 ข้อมูลการวัดคุณภาพของ น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายเดือน	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 5.3.2 ข้อมูลการวัดคุณภาพของ น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ	โครงการชลประทาน จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายเดือน	
		Data 5.3.3 ข้อมูลการวัดคุณภาพ ของอากาศ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายเดือน	
	KPI 5.4 จำนวนฟาร์ม/เกษตรกร ที่เข้าสู่กระบวนการ เกษตรปลอดภัย (เกษตร อินทรีย์) เพิ่มขึ้น	Data 5.4.1 จำนวนฟาร์ม/เกษตรกร ที่เข้าสู่กระบวนการเกษตร ปลอดภัย (เกษตรอินทรีย์)	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 5.4.2 จำนวนฟาร์ม/เกษตรกร ทั้งหมดจำแนกตามเขต การปกครอง	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
	KPI 5.5 การลดลงของเรื่อง ร้องเรียนที่มีต่อปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อม	Data 5.5.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน ที่เกี่ยวกับน้ำเสียของสถาน ประกอบการจำแนกตาม เขตการปกครอง	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 5.5.2 จำนวนเรื่องร้องเรียนที่ เกี่ยวกับน้ำเสียของสถาน ประกอบการจำแนกตาม เขตการปกครอง	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 5.5.3 จำนวนเรื่องร้องเรียน ที่เกี่ยวกับน้ำเสียในแหล่ง น้ำสาธารณะจำแนกตาม เขตการปกครอง	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 5.5.4 จำนวนเรื่องร้องเรียน ที่เกี่ยวกับน้ำเสียในแหล่ง น้ำสาธารณะจำแนกตาม เขตการปกครอง	โครงการชลประทาน จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 5.5.5 จำนวนเรื่องร้องเรียน ที่เกี่ยวกับน้ำเสียในแหล่ง น้ำสาธารณะจำแนกตาม เขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	
		Data 5.5.6 จำนวนเรื่องร้องเรียน ที่เกี่ยวกับปัญหาขยะจำแนก ตามเขตการปกครอง	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 6 การเพิ่มประสิทธิภาพในการ รวบรวมและกำจัดขยะ น้ำเสีย และมลพิษอื่นๆ		Data 5.5.7 จำนวนเรื่องร้องเรียน ที่เกี่ยวกับปัญหาขยะ จำแนกตามเขตการ ปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	
		Data 5.5.8 จำนวนเรื่องร้องเรียน ที่เกี่ยวกับมลพิษทาง อากาศจำแนกตามเขต การปกครอง	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
	KPI 6.1 การลดลงของค่าใช้จ่าย ในการกำจัดขยะเมื่อ เทียบกับปริมาณขยะ	Data 6.1.1 ค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ ในรอบปีงบประมาณ จำแนกตามเขตการ ปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 6.1.2 ปริมาณขยะที่กำจัดได้ใน รอบปีงบประมาณจำแนก ตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
VC 4 การแปรรูปและการนำกลับมาใช้ใหม่							
CSF7 การนำขยะและวัสดุเหลือใช้ มาแปรรูปใช้ประโยชน์ในรูปแบบ ต่างๆ	KPI 7.1 การเพิ่มขึ้นของชุมชน/ สถานประกอบการที่มี การนำวัสดุเหลือใช้มา แปรรูปใช้ประโยชน์ ในรูปแบบต่างๆ	Data 7.1.1 จำนวน สถานประกอบการ ที่มีการนำวัสดุเหลือใช้มา แปรรูปใช้ประโยชน์ใน รูปแบบต่างๆ	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 7.1.2 จำนวนชุมชนที่มีการนำ วัสดุเหลือใช้มาแปรรูปใช้ ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
	KPI 7.2 การเพิ่มขึ้นของมูลค่า ผลผลิตจากการแปรรูป วัสดุเหลือใช้จากการผลิต	Data 7.2.1 มูลค่าผลผลิตจากการ แปรรูปวัสดุเหลือใช้จาก การผลิตจำแนกตาม ประเภท	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 7.2.2 มูลค่าผลผลิตจากการแปรรูป วัสดุเหลือใช้จากการ ผลิตจำแนกตามประเภท	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	
CSF8 การนำเศษวัสดุทางการเกษตรและ วัชพืชในน้ำมาแปรรูปใช้ประโยชน์	KPI 8.1 การเพิ่มขึ้นของชุมชน/ สถานประกอบการที่มี การนำวัชพืชในน้ำมา แปรรูปใช้ประโยชน์	Data 8.1.1 จำนวนชุมชน/สถาน ประกอบการมีการนำ วัชพืชในน้ำมาแปรรูป ใช้ประโยชน์	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 9 การจัดการขยะ (Recycle) มุ่งสู่ พลังงาน	KPI 9.1 การเพิ่มขึ้นของกำลังการผลิตและจำนวนสถานประกอบการผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ	Data 9.1.1 จำนวนสถานประกอบการผลิตเชื้อเพลิงจากขยะในจังหวัด	สำนักงานพลังงานจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 9.1.2 กำลังการผลิตเชื้อเพลิงจากขยะในจังหวัด	สำนักงานพลังงานจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
	KPI 9.2 การเพิ่มขึ้นของกำลังการผลิตและจำนวนโรงไฟฟ้าที่ใช้ขยะเป็นเชื้อเพลิง	Data 9.2.1 จำนวนโรงไฟฟ้าที่ใช้ขยะเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า	สำนักงานพลังงานจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 9.2.2 ปริมาณกระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้จากการใช้ขยะเป็นเชื้อเพลิง	สำนักงานพลังงานจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
VC 5 การฟื้นฟูตรวจสอบและประเมินผล							
CSF 10 การฟื้นฟูพื้นที่บ่อขยะและแหล่งน้ำ เน่าเสีย	KPI 10.1 การเพิ่มขึ้นของแหล่งน้ำ ที่ได้รับการฟื้นฟู/ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ	Data 10.1.1 พื้นที่แหล่งน้ำของจังหวัดที่ ได้รับการฟื้นฟูและมี คุณภาพของน้ำไม่ต่ำกว่า มาตรฐาน จำแนกตามเขต การปกครอง	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 10.1.2 พื้นที่แหล่งน้ำของจังหวัดที่ ได้รับการฟื้นฟูและมี คุณภาพของน้ำไม่ต่ำกว่า มาตรฐาน จำแนกตามเขต การปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	
	KPI 10.2 พื้นที่แหล่งรวบรวมขยะ ได้รับการฟื้นฟูสภาพ สิ่งแวดล้อมที่ถูกต้อง เพิ่มขึ้น	Data 10.2.1 จำนวนพื้นที่แหล่งรวบรวม ขยะ/บ่อขยะจำแนกตาม เขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 10.2.2 จำนวนพื้นที่แหล่งรวบรวม ขยะได้รับการฟื้นฟูสภาพ สิ่งแวดล้อมที่ถูกต้อง	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 11 การตรวจสอบและเฝ้าระวัง คุณภาพสิ่งแวดล้อม	KPI 11.1 การเพิ่มความถี่ของ การตรวจสอบคุณภาพ สิ่งแวดล้อมให้เป็นไป ตามค่ามาตรฐาน	Data 11.1.1 ข้อมูลมาตรฐานคุณภาพ อากาศ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 11.1.2 ข้อมูลมาตรฐานคุณภาพน้ำ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 11.1.3 ข้อมูลมาตรฐานคุณภาพน้ำ ชลประทาน	โครงการชลประทาน จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 11.1.4 จำนวนครั้งที่ตรวจสอบ คุณภาพน้ำจากแหล่งน้ำ ธรรมชาติ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 11.1.5 จำนวนครั้งที่ตรวจสอบ คุณภาพน้ำจากแหล่งน้ำ ธรรมชาติ	โครงการชลประทาน จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 11.1.6 จำนวนครั้งที่ตรวจสอบ คุณภาพอากาศ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
	KPI 11.2 การเพิ่มขึ้นของแหล่ง เฝ้าระวังและตรวจสอบ คุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ เป็นไปตามค่ามาตรฐาน	Data 11.2.1 จำนวนแหล่งเฝ้าระวัง/ เก็บตัวอย่างคุณภาพน้ำ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 11.2.2 จำนวนแหล่งเฝ้าระวัง/ เก็บตัวอย่างคุณภาพ อากาศ	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
CSF 12 การตรวจสอบเครื่องมือ/ เทคโนโลยีในการจัดการ สิ่งแวดล้อม	KPI 12.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ความถี่ในการดำเนินการ ตรวจสอบเครื่องมือ/ เทคโนโลยีในการจัดการ สิ่งแวดล้อมจำแนกตาม หน่วยงานรับผิดชอบ	Data 12.1.1 จำนวนครั้งในการ ดำเนินการตรวจสอบ เครื่องมือ/เทคโนโลยี/ ในการจัดการสิ่งแวดล้อม จำแนกตามหน่วยงาน รับผิดชอบเป็นรายปี	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	
		Data 12.1.2 จำนวนครั้งในการ ดำเนินการตรวจสอบ เครื่องมือ/เทคโนโลยี/ ในการจัดการสิ่งแวดล้อม จำแนกตามหน่วยงาน รับผิดชอบเป็นรายปี	สำนักงานส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 12.1.3 จำนวนครั้งในการ ดำเนินการตรวจสอบ เครื่องมือ/เทคโนโลยี/ ในการจัดการสิ่งแวดล้อม จำแนกตามหน่วยงาน รับผิดชอบเป็นรายปี	โครงการชลประทาน จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	
CSF13 จัดทำระบบประเมินผลการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา มลพิษในระดับพื้นที่	KPI 13.1 มีระบบประเมินผล การดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาในระดับ พื้นที่	Data 13.1.1 รายงานความก้าวหน้าของ หน่วยงานในระดับพื้นที่ เขตการปกครองของ จังหวัดในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมใน ระดับพื้นที่	สำนักงานส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรม ที่ยังไม่มี การดำเนินการ

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม ประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็นอย่างรวมนทั้งสิ้น 64 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 53 รายการ และที่เหลือจำนวน 11 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5
		(2CSFs, 3KPIs)	(2CSFs, 5KPIs)	(2CSFs, 6KPIs)	(3CSFs, 5KPIs)	(4CSFs, 6KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	53 (82.81%)	8	11	7	16	11
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	11 (17.19%)	1	-	1	4	5
รวม	64 (100%)	9	11	8	20	16

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 แผนแม่บทการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของจังหวัดปทุมธานี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 5.5.5 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับน้ำเสียในแหล่งน้ำสาธารณะจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	
Data 5.5.7 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาขยะจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	
Data 6.1.1 ค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะในรอบปีงบประมาณจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	
Data 7.2.1 มูลค่าผลผลิตจากการแปรรูปวัสดุเหลือใช้จากการผลิตจำแนกตามประเภท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี	

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.2.2 มูลค่าผลผลิตจากการแปรรูปวัสดุเหลือใช้จากการผลิตจำแนกตามประเภท	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี	
Data 10.1.2 พื้นที่แหล่งน้ำของจังหวัดที่ได้รับการฟื้นฟูและมีคุณภาพของน้ำไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	
Data 12.1.1 จำนวนครั้งในการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือ/เทคโนโลยี/ในการจัดการสิ่งแวดล้อมจำแนกตามหน่วยงานรับผิดชอบเป็นรายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	
Data 12.1.2 จำนวนครั้งในการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือ/เทคโนโลยี/ในการจัดการสิ่งแวดล้อมจำแนกตามหน่วยงานรับผิดชอบเป็นรายปี	สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี	
Data 12.1.3 จำนวนครั้งในการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือ/เทคโนโลยี/ในการจัดการสิ่งแวดล้อมจำแนกตามหน่วยงานรับผิดชอบเป็นรายปี	โครงการชลประทานจังหวัดปทุมธานี	
Data 13.1.1 รายงานความก้าวหน้าของหน่วยงานในระดับพื้นที่เขตการปกครองของจังหวัดในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบเกษตรปลอดภัยอย่าง ครบวงจร

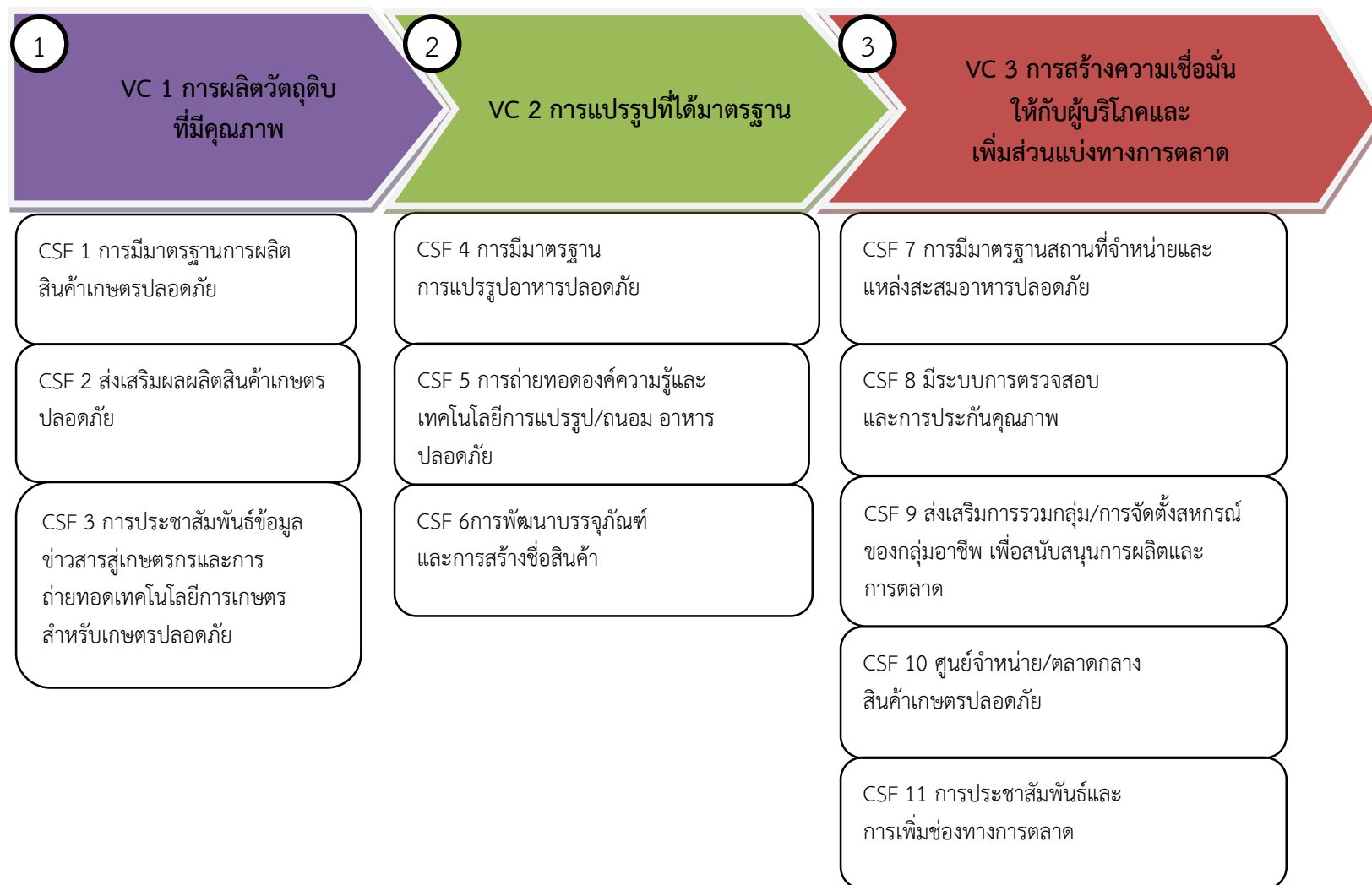
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “แหล่งอาหารปลอดภัย”

ตารางที่ 19 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบเกษตร ปลอดภัยอย่างครบวงจร	เศรษฐกิจ => เกษตร	แหล่งอาหารปลอดภัย
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ผลการวิเคราะห์ BCG ระบุถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่สร้างมูลค่าสูง รวมถึงกำลังเติบโต เช่น ข้าว พืชผักต่างๆ ผลไม้ เป็นต้น รวมถึงจังหวัดยังมีศักยภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูปมากมาย		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “แหล่งอาหารปลอดภัย”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ“แหล่งอาหารปลอดภัย”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
VC 1 การผลิตวัตถุดิบที่มีคุณภาพ							
CSF 1 การมีมาตรฐานการ ผลิตสินค้าเกษตร ปลอดภัย	KPI 1.1 เกณฑ์มาตรฐานรับรอง การผลิตในระดับฟาร์ม (GAP) (พืช ประมง ปศุสัตว์)	Data 1.1.1 ข้อมูลเกณฑ์มาตรฐาน GAP จำแนกตามประเภทสินค้าเกษตร	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
	KPI 1.2 สัดส่วนของเกษตรกร/ ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานสินค้าเกษตร ปลอดภัย	Data 1.2.1 จำนวนเกษตรกร/ฟาร์มกิจกรรม ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนกตามชนิดของพืชและ เขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 1.2.2 จำนวนเกษตรกรทั้งสิ้นของ จังหวัดจำแนกตามชนิดของพืช และเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 1.2.3 จำนวนเกษตรกร/ฟาร์มการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ปลอดภัย (GAP) จำแนกตามชนิด สัตว์น้ำ และเขตการปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 1.2.4 จำนวนเกษตรกร/ฟาร์มการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งสิ้น ของจังหวัดจำแนกตามชนิดของ สัตว์น้ำและเขตการปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 1.2.5 จำนวนเกษตรกร/ฟาร์ม การเพาะเลี้ยงปศุสัตว์ที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนก ตามชนิดของปศุสัตว์ และเขตการปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 1.2.6 จำนวนเกษตรกร/ฟาร์ม การเพาะเลี้ยงปศุสัตว์ทั้งสิ้น ของจังหวัดจำแนกตามชนิดของ ปศุสัตว์และเขตการปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 1.3 ความถี่ของการเก็บ ตัวอย่างหาสารตกค้าง ในเนื้อของปศุสัตว์	Data 1.3.1 จำนวนครั้งและจำนวนตัวอย่าง ของการเก็บตัวอย่างหาสาร ตกค้างในเนื้อของปศุสัตว์จำแนก ตามชนิดของปศุสัตว์	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
CSF 2 ส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์เกษตร ปลอดภัย	KPI 2.1 การเพิ่มขึ้นของจำนวน เกษตรกรที่ทำการผลิต สินค้าเกษตรปลอดภัย	Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกร/ฟาร์มกิจกรรม ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนกตามชนิดของพืช และเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 2.1.2 จำนวนเกษตรกร/ฟาร์มการ ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนกตามชนิดสัตว์น้ำและ เขตการปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 2.1.3 จำนวนเกษตรกร/ ฟาร์มการเพาะเลี้ยงปศุสัตว์ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนกตามชนิดของปศุสัตว์ และเขตการปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 2.2 การเพิ่มขึ้นของพื้นที่ ที่ทำการเกษตรปลอดภัย	Data 2.2.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนก ตามชนิดของพืชและเขตการ ปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 2.2.2 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกทั้งสิ้นของ จังหวัด จำแนกตามชนิดของพืช และเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 2.2.3 จำนวนเนื้อที่การเพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนกตามชนิดของสัตว์น้ำและ เขตการปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 2.2.4 จำนวนเนื้อที่การเพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำที่ทั้งสิ้นของจังหวัดจำแนก ตามชนิดของสัตว์น้ำและเขตการ ปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 2.2.5 จำนวนเนื้อที่เพาะเลี้ยงปศุสัตว์ที่ ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนก ตามชนิดของปศุสัตว์และเขตการ ปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 2.2.6 จำนวนเนื้อที่เพาะเลี้ยงปศุสัตว์ ทั้งสิ้นของจังหวัดจำแนกตาม ชนิดของปศุสัตว์และเขตการ ปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 2.3 การเพิ่มขึ้นของผลผลิต ทางการเกษตรที่ ปลอดภัย	Data 2.3.1 ปริมาณผลผลิตที่ได้รับการ รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ปลอดภัย (GAP) จำแนกตาม ชนิดของพืชและเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 2.3.2 ปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ทั้งสิ้นของจังหวัด จำแนกตาม ชนิดของพืชและเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 2.3.3 ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนก ตามชนิดของสัตว์น้ำและเขตการ ปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 2.3.4 ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำทั้งสิ้นของ จังหวัดจำแนกตามชนิดของ สัตว์น้ำและเขตการปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 2.3.5 ปริมาณผลผลิตปศุสัตว์ที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนก ตามชนิดของปศุสัตว์และเขตการ ปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
	KPI 2.4 การเพิ่มขึ้นของผลผลิต เฉลี่ยต่อไร่ของผลผลิต ทางการเกษตรที่ ปลอดภัย	Data 2.3.6 ปริมาณผลผลิตปศุสัตว์ทั้งสิ้นของ จังหวัดจำแนกตามชนิดของปศุ สัตว์และเขตการปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 2.4. 1ปริมาณผลผลิตที่ได้รับการ รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ปลอดภัย (GAP) จำแนกตาม ชนิดของพืชและเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 2.4.2 จำนวนพื้นที่เก็บเกี่ยวได้รับการ รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ปลอดภัย (GAP) จำแนกตาม ชนิดของพืชและเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 2.4.3 ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนก ตามชนิดของสัตว์น้ำและเขตการ ปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 2.4.4 จำนวนเนื้อที่ที่จับสัตว์น้ำที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) จำแนกตามชนิดของสัตว์น้ำเขตการปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
CSF3 การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสำหรับเกษตรกรปลอดภัย	KPI 3.1 การมีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสำหรับเกษตรกรปลอดภัย	Data 3.1.1 จำนวนศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสำหรับเกษตรกรปลอดภัย จำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 3.2 เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสำหรับเกษตรกรปลอดภัยเพิ่มขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสำหรับเกษตรกรปลอดภัยจำแนกตามประเภทของเกษตรกรกรรมและเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
VC 2 การแปรรูปที่ได้มาตรฐาน							
CSF 4 การมีมาตรฐานการแปรรูปอาหารปลอดภัย	KPI 4.1 เกณฑ์มาตรฐานรับรองการแปรรูปอาหาร (อย., GMP, HACCP)	Data 4.1.1 ข้อมูลเกณฑ์มาตรฐานรับรองการแปรรูปอาหาร	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
	KPI 4.2 การเพิ่มขึ้นของจำนวน สินค้าที่ได้ มาตรฐาน รับรองการแปรรูปอาหาร	Data 4.2.1 จำนวนสินค้าที่ได้ มาตรฐาน รับรองการแปรรูปอาหาร	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 4.3 การเพิ่มขึ้นของ ผู้ประกอบการที่ได้ มาตรฐานรับรองการแปรรูป อาหาร	Data 4.3.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้ มาตรฐานรับรองการแปรรูป อาหาร	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
CSF 5 การถ่ายทอดองค์ ความรู้และเทคโนโลยี การแปรรูปอาหาร ปลอดภัย	KPI 5.1 ผู้ประกอบการ/ เกษตรกร/กลุ่มอาชีพ ได้รับการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีการแปรรูป อาหารปลอดภัยเพิ่มขึ้น	Data 5.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ/ เกษตรกร/กลุ่มอาชีพที่ได้รับ การถ่ายทอดความรู้และ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร ปลอดภัย	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 5.2 การเพิ่มขึ้นของ ผู้ประกอบการ/ เกษตรกร/กลุ่มอาชีพ ที่ ได้รับการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีการแปรรูป อาหารปลอดภัย และ นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์	Data 5.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ/ เกษตรกร/กลุ่มอาชีพ ที่ได้รับการ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี การแปรรูปอาหารปลอดภัย และนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 6 การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการสร้างชื่อเสียงสินค้า	KPI 6.1 ผลิตภัณฑ์/สินค้า ได้รับ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์/สินค้า ได้รับ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์จำแนก ตามประเภทของผลิตภัณฑ์/ สินค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
	KPI 6.2 มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของ ผลิตภัณฑ์/สินค้า ได้รับ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์	Data 6.2.1 มูลค่าของผลิตภัณฑ์/สินค้า ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ จำแนกตามประเภทของ ผลิตภัณฑ์/สินค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
	KPI 6.3 การเพิ่มขึ้นของ ผลิตภัณฑ์/สินค้า ที่ผ่าน การจดทะเบียนตรา สินค้า	Data 6.3.1 จำนวนของผลิตภัณฑ์/สินค้า ที่ผ่านการจดทะเบียนตราสินค้า จำแนกตามประเภทของ ผลิตภัณฑ์/สินค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
VC 3 การสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด							
CSF 7 การมีมาตรฐาน สถานที่จำหน่ายและ แหล่งสะสมอาหาร ปลอดภัย	KPI 7.1 เกณฑ์มาตรฐาน ร้านอาหารปลอดภัย (Q/Clean food good taste/food safety)	Data 7.1.1 ข้อมูลเกณฑ์มาตรฐานร้านอาหาร ปลอดภัย (Clean food good taste/food safety)	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 7.1.2 ข้อมูลเกณฑ์มาตรฐานร้านอาหาร ปลอดภัย (Q)	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
	KPI 7.2 การเพิ่มขึ้นของสถาน ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานร้านอาหาร ปลอดภัย(Q/Clean food good taste/food safety)	Data 7.2.1 จำนวนสถานประกอบการที่ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานร้านอาหาร ปลอดภัย(Clean food good taste/food safety)	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 7.2.2 จำนวนสถานประกอบการที่ผ่าน เกณฑ์มาตรฐานร้านอาหาร ปลอดภัย(Q)	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 7.3 การเพิ่มขึ้นของสถานที่ จำหน่ายและแหล่งสะสม อาหารปลอดภัย (เช่น แผงลอย, ตลาดสด, ซูเปอร์มาร์เก็ต, Q Shop)	Data 7.3.1 จำนวนสถานที่จำหน่ายและ แหล่งสะสมอาหารปลอดภัย (เช่นตลาดสด, ซูเปอร์มาร์เก็ต) ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานอาหาร ปลอดภัย	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 7.3.2 จำนวนร้านขายผลิตภัณฑ์เกษตร ปลอดภัย (Q Shop)	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
CSF 8 มีระบบการตรวจสอบ และการประกัน คุณภาพ	KPI 8.1 การมีระบบตรวจสอบ ย้อนกลับสำหรับ ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป	Data 8.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ที่มีระบบการตรวจสอบย้อนกลับ	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
	KPI 8.2 การมีระบบตรวจสอบ สำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร ปรุงสำเร็จ	Data 8.2.1 จำนวนร้านค้า/ร้านอาหาร ที่จำหน่ายอาหาร/อาหารแปรรูป ที่ได้รับการตรวจสอบการ ปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรีย	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 8.2.2 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับ ใบรับรองมาตรฐานและ ผ่านการติดตามและตรวจสอบ	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 8.2.3 จำนวนครั้งที่ติดตามตรวจสอบ ผู้ประกอบการที่ได้รับใบรับรอง มาตรฐาน	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
CSF 9 ส่งเสริมการรวมกลุ่ม/ การจัดตั้งสหกรณ์ของ กลุ่มอาชีพ เพื่อ สนับสนุนการผลิต และการตลาด	KPI 9.1 มีการรวมกลุ่ม/การจัดตั้ง สหกรณ์ของกลุ่มอาชีพ เพิ่มขึ้น	Data 9.1.1 จำนวนสหกรณ์จำแนกตาม ประเภทของสหกรณ์และ เขตการปกครอง	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 9.1.2 จำนวนกลุ่มอาชีพด้านพืช จำแนกตามประเภทของกลุ่ม อาชีพและเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 9.1.3 จำนวนกลุ่มอาชีพด้านด้านปศุ สัตว์ จำแนกตามประเภทของ กลุ่มอาชีพและเขตการปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 9.1.4 จำนวนกลุ่มอาชีพด้านประมง จำแนกตามประเภทของกลุ่ม อาชีพและเขตการปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 9.2 การเพิ่มขึ้นของสมาชิก กลุ่มอาชีพ/สหกรณ์ของ กลุ่มอาชีพ	Data 9.2.1 จำนวนสมาชิก สหกรณ์จำแนก ตามประเภทของสหกรณ์และ เขตการปกครอง	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 9.2.2 จำนวนสมาชิกกลุ่มอาชีพด้านพืช จำแนกตามประเภทของกลุ่ม อาชีพและเขตการปกครอง	สำนักงานเกษตรจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 9.2.3 จำนวนสมาชิกกลุ่มอาชีพ ด้านด้านปศุสัตว์ จำแนกตาม ประเภทของกลุ่มอาชีพและ เขตการปกครอง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 9.2.4 จำนวนสมาชิกกลุ่มอาชีพด้าน ประมง จำแนกตามประเภทของ กลุ่มอาชีพและเขตการปกครอง	สำนักงานประมงจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
CSF 10 ศูนย์จำหน่าย/ตลาด กลางสินค้าเกษตร ปลอดภัย	KPI 10.1 การมีศูนย์จำหน่าย/ ตลาดกลางเพื่อรองรับ สินค้าเกษตรปลอดภัย	Data 10.1.1 จำนวนศูนย์จำหน่าย/ตลาดกลาง สินค้าเกษตรปลอดภัย	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
		Data 10.1.2 จำนวนประเภทของผลิต/ ประเภท สินค้าเกษตรปลอดภัย ในศูนย์จำหน่าย/ตลาดกลาง	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
		Data 10.1.3 มูลค่าการจำหน่ายในศูนย์ จำหน่าย/ตลาดกลาง	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
CSF 11 การประชาสัมพันธ์ และการเพิ่มช่องทาง การตลาด	KPI 11.1 ผู้บริโภคได้รับข้อมูล ข่าวสารที่ทั่วถึง	Data 11.1.1 จำนวนครั้งของการเผยแพร่สื่อ ประชาสัมพันธ์จำแนกตาม ช่องทางการประชาสัมพันธ์	สำนักงานประชาสัมพันธ์ จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งอาหารปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
	KPI 11.2 การเพิ่มขึ้นของมูลค่าการ จำหน่ายผลิตภัณฑ์ อาหารปลอดภัย	Data 11.2.1 มูลค่าการจำหน่ายของผลิตภัณฑ์ อาหารปลอดภัยจำแนกตาม ประเภทของผลิตภัณฑ์/สินค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งอาหารปลอดภัย”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบเกษตรปลอดภัยอย่างครบวงจรผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งอาหารปลอดภัย” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็นอย่างรวมทั้งสิ้น 60 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 52 รายการ และที่เหลือจำนวน 8 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งอาหารปลอดภัย”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3
		(3CSFs, 9KPIs)	(3CSFs, 8KPIs)	(5CSFs, 10KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	52 (86.67%)	29	5	18
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	8 (13.33%)	-	3	5
รวม	60 (100%)	29	8	23

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งอาหารปลอดภัย”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์/สินค้า ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์จำแนกตามประเภทของผลิตภัณฑ์/สินค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปทุมธานี	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 6.2.1 มูลค่าของผลิตภัณฑ์/สินค้า ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์จำแนกตามประเภทของผลิตภัณฑ์/สินค้า		
Data 6.3.1 จำนวนของผลิตภัณฑ์/สินค้า ที่ผ่านการจดทะเบียนตราสินค้าจำแนกตามประเภทของผลิตภัณฑ์/สินค้า		
Data 10.1.1 จำนวนศูนย์จำหน่าย/ตลาดกลาง สินค้าเกษตรปลอดภัย		
Data 10.1.2 จำนวนประเภทของผลผลิต/ประเภท สินค้าเกษตรปลอดภัยในศูนย์จำหน่าย/ตลาดกลาง		
Data 10.1.3 มูลค่าการจำหน่ายในศูนย์จำหน่าย/ตลาดกลาง		

ตารางที่ 22 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งอาหารปลอดภัย”
(ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 11.1.1 จำนวนครั้งของการเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์จำแนกตามช่องทางการประชาสัมพันธ์	สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด	
Data 11.2.1 มูลค่าการจำหน่ายของผลิตภัณฑ์อาหารปลอดภัยจำแนกตามประเภทของผลิตภัณฑ์/สินค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปทุมธานี	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว

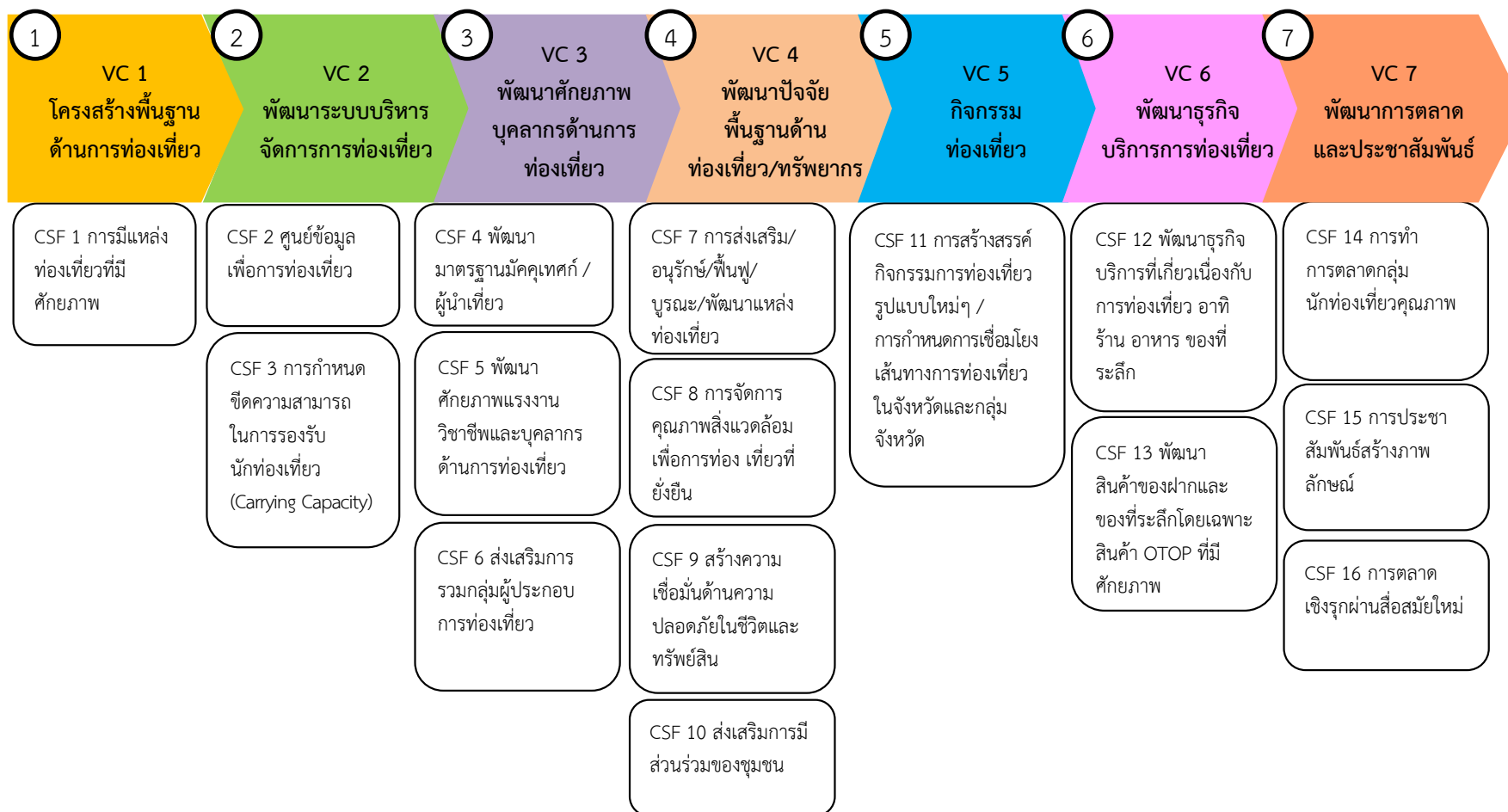
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”

ตารางที่ 23 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว	เศรษฐกิจ -> ท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมเพียง รองรับการท่องเที่ยวได้		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียนอดภัย”

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หมายเหตุ
VC 1 โครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว							
CSF 1 การมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	KPI 1.1 การมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	Data 1.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	มี (ไม่สมบูรณ์)	สำรวจ	รายปี	
		Data 1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	มี (ไม่สมบูรณ์)	สำรวจ	รายปี	
VC 2 พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว							
CSF 2 ศูนย์ข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยว	KPI 2.1 การมีศูนย์ข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 2.1.1 รายการข้อมูลในศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถสนับสนุนการดำเนินงานได้ในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	การดำเนินการยังไม่ต่อเนื่อง
	KPI 2.2 การเพิ่มขึ้นของผู้ใช้บริการศูนย์ข้อมูล	Data 2.2.1 จำนวนผู้ใช้บริการของศูนย์ข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	การดำเนินการยังไม่ต่อเนื่อง

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงาน รับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 3 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว	KPI 3.1 สัดส่วนของธุรกิจที่ เกี่ยวข้องและสิ่งอำนวยความสะดวกกับการ รองรับนักท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนธุรกิจที่เกี่ยวข้องและ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ นักท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี (ไม่สมบูรณ์)	สำรวจ	รายปี	
		Data 3.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตาม ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัดปทุมธานี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี (ไม่สมบูรณ์)	สำรวจ	รายปี	
		Data 3.1.3 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการ ท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท ของธุรกิจและแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดปทุมธานี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี (ไม่สมบูรณ์)	สำรวจ	รายปี	
VC 3 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว							
CSF 4 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว	KPI 4.1 มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว ได้รับการพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง	Data 4.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 4.1.2 จำนวนครั้งที่จัดให้มีการพัฒนา ศักยภาพ มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงาน รับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 5 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว	KPI 5.1 แรงงานและบุคลากรด้าน การท่องเที่ยวได้รับการ พัฒนาศักยภาพอย่าง ต่อเนื่อง	Data 5.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 5.1.2 จำนวนครั้งในการจัดให้มี การพัฒนาศักยภาพแก่แรงงาน วิชาชีพและบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
	KPI 5.2 ระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวต่อบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	Data 5.2.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
CSF 6 ส่งเสริมการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 6.1 การเพิ่มขึ้นของสมาชิก ของกลุ่ม/ชมรม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	Data 6.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการ ท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
		Data 6.1.2 จำนวนสมาชิกของกลุ่ม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงาน รับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
VC 4 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 7 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	KPI 7.1 แหล่งท่องเที่ยวได้รับการ ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	Data 7.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี (ไม่สมบูรณ์)	รายงาน	รายปี	
	KPI 7.2 อัตราการเพิ่มขึ้นของ นักท่องเที่ยว	Data 7.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่ง ท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/ อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/ พัฒนา	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี (ไม่สมบูรณ์)	รายงาน	รายปี	
	KPI 7.3 ระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวต่อสถานที่ ท่องเที่ยว	Data 7.3.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการ ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
CSF 8 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 8.1 คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้ง ทางน้ำ อากาศ ปริมาณ ขยะ พื้นที่บริเวณแหล่ง ท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยของประเทศ	Data 8.1.1 ค่าเกณฑ์มาตรฐานของคุณภาพ อากาศ น้ำ และเสียง	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 8.1.2 ค่ามลพิษเฉลี่ยของแหล่ง ท่องเที่ยวที่สำคัญ จำแนกตาม ประเภทมลพิษต่างๆ	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงาน รับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 8.1.3 จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับ คุณภาพสิ่งแวดล้อมใน แหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
CSF 9 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	KPI 9.1 อัตราการลดลงของคดี ที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	Data 9.1.1 จำนวนคดีความเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยว	ตำรวจท่องเที่ยว จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี	
	KPI 9.2 อัตราการลดลงของจำนวน เรื่องร้องเรียนเกี่ยวข้องกับความ ปลอดภัยใน แหล่งท่องเที่ยว	Data 9.2.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน จำแนก ตามประเภทการร้องเรียน	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
CSF 10 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ชุมชน	KPI 10.1 ชุมชน/ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการส่งเสริม แหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	Data 10.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ชุมชน/ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 10.1.2 จำนวนกิจกรรมที่ชุมชน/ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงาน รับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
VC 5 พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF 11 การสร้างสรรคกิจกรรมการ ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ / การกำหนด การเชื่อมโยง เส้นทางท่องเที่ยวใน จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	KPI 11.1 การมีกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่อง	Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อส่งเสริม การตลาด ของแหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 11.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมการตลาด ของแหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 11.1.3 จำนวนเส้นทางเชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ เริ่มดำเนินการ
		Data 11.1.4 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตาม เส้นทางที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ เริ่มดำเนินการ
	KPI 11.2 ระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวต่อสถานที่ ท่องเที่ยว	Data 11.2.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อกิจกรรมเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
VC 6 พัฒนารูทกิจบริการการท่องเที่ยว							
CSF 12 พัฒนารูทกิจบริการที่ เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ร้านอาหาร ของที่ระลึก	KPI 12.1 อัตราการเพิ่มขึ้นของ รายได้จากรูทกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว	Data 12.1.1 รายได้จากรูทกิจบริการที่ เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทธุรกิจ และขนาดของธุรกิจ	สรรพากรพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี 1,2	มี	รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 12.1.2 รายได้จากธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทธุรกิจและขนาดของธุรกิจ	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	มี	รายงาน	รายปี	
CSF 13 พัฒนาสินค้าของฝากและของที่ระลึกโดยเฉพาะสินค้า OTOP ที่มีศักยภาพ	KPI 13.1 การเพิ่มขึ้นของปริมาณและมูลค่าที่สินค้าชุมชนท้องถิ่น (OTOP) (ที่จำหน่ายภายในจังหวัด)	Data 13.1.1 ปริมาณสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น (OTOP) จำแนกตามประเภท/ชนิด	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
		Data 13.1.2 มูลค่าสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น (OTOP)	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	
VC 7 พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF 14 การทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 14.1 การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	Data 14.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามแหล่งของการท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
		Data 14.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำแนกแหล่งของการท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
	KPI 14.2 การเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	Data 14.2.1 รายได้จากการท่องเที่ยวจำแนกประเภทของแหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงาน รับผิดชอบ/ เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 15 การประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 15.1 การเพิ่มขึ้น ของจำนวน นักท่องเที่ยว 3 อันดับ แรกของแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยม	Data 15.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตาม ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดปทุมธานี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	ยังไม่ได้ ดำเนินการ
	KPI 15.2 มีการประชาสัมพันธ์ที่ หลากหลายและต่อเนื่อง	Data 15.2.1 ช่องทางและความถี่ในการ ประชาสัมพันธ์	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	ยังไม่ได้ ดำเนินการ
		Data 15.2.2 จำนวนครั้งของการเข้าชม สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เป็นกิจกรรมที่ ยังไม่ดำเนินการ
CSF 16 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่	KPI 16.1 การเพิ่มขึ้นของจำนวน นักท่องเที่ยวโดยรวม	Data 16.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตาม ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดปทุมธานี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี	
	KPI 16.2 การมีกิจกรรมให้ผู้ที่มี ความสนใจเข้าร่วม โดยผ่านสื่อสมัยใหม่	Data 16.1.2 กิจกรรมที่สามารถเข้าร่วมได้ โดยผ่านสื่อสมัยใหม่	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี	

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 41 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 24 รายการ และที่เหลือจำนวน 17 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ประกอบด้วย รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บมีจำนวน 10 รายการ และรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บจำนวน 7 รายการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6	VC7
		(1CSF, 1KPI)	(2CSFs, 3KPIs)	(3CSFs, 4KPIs)	(4CSFs, 7KPIs)	(1CSF, 2KPIs)	(2CSFs, 2KPIs)	(3CSFs, 6KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	24 (58.54%)	-	2	6	5	2	4	5
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	7 (17.07%)	2	3	-	2	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	10 (24.39%)	-	-	1	3	3	-	3
รวม	41 (100%)	2	5	7	10	5	4	8

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี		
Data 3.1.1 จำนวนธุรกิจที่เกี่ยวข้องและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว		
Data 3.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี		
Data 3.1.3 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของธุรกิจและแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี		

ตารางที่ 26 : รายการข้อมูลที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งท่องเที่ยว และพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปทุมธานี	
Data 7.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา		

ตารางที่ 27 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.2.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	<ul style="list-style-type: none">- พัฒนาสถิติข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น- สำรวจ จัดเก็บ และ รวบรวมข้อมูล- จัดเก็บข้อมูลให้ ครบถ้วน และมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 7.3.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา		
Data 8.1.2 ค่ามลพิษเฉลี่ยของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ จำแนกตามประเภทมลพิษต่างๆ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี	
Data 9.2.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทการร้องเรียน	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปทุมธานี	
Data 11.1.3 จำนวนเส้นทางการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว		
Data 11.1.4 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามเส้นทางที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 11.2.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว		
Data 15.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี		
Data 15.2.1 ช่องทางและความถี่ในการประชาสัมพันธ์		
Data 15.2.2จำนวนครั้งของการเข้าชมสื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์		

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

ตารางที่ 28 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน	สังคม => คุณภาพชีวิต	สังคมอยู่เย็นเป็นสุข
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ดัชนีคุณภาพชีวิตของคนไทย ปี 2555 ระบุว่า ปทุมธานีมีค่าดัชนีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั่วประเทศ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ประเด็นปัญหาสำคัญ : สังคมอยู่เย็นเป็นสุข

3.4.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล
VC 1 การมีความเสมอภาคในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน/บริการภาครัฐ						
CSF1 การส่งเสริมการศึกษาสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ	KPI 1.1 อัตราการเรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ	Data 1.1.1 จำนวนนักเรียนที่เรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	มี	รายงาน	รายปี
		Data 1.1.2 จำนวนนักเรียนที่เรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	มี	รายงาน	รายปี
		Data 1.1.3 จำนวนนักเรียนที่เรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4	มี	รายงาน	รายปี
		Data 1.1.4 จำนวนนักเรียนที่เรียนจบการศึกษาระดับการศึกษาภาคบังคับ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	มี	รายงาน	รายปี
		Data 1.1.5 จำนวนนักเรียนที่เรียนจบการศึกษาระดับการศึกษาภาคบังคับ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	มี	รายงาน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
	KPI 1.2 ค่าเฉลี่ย O-net ชั้น ม.3 และ ม.6 ของจังหวัดเพิ่มขึ้นและ ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ ประเทศ	Data 1.1.6 จำนวนนักเรียนที่เรียนจบการศึกษา ระดับการศึกษาภาคบังคับ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4	มี	รายงาน	รายปี
		Data 1.2.1 ผลการทดสอบทางการศึกษาของ นักเรียนชั้น ม.3 และ ม.6 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	มี	รายงาน	รายปี
		Data 1.2.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาของ นักเรียนชั้น ม.3 และ ม.6 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	มี	รายงาน	รายปี
		Data 1.2.3 ผลการทดสอบทางการศึกษาของ นักเรียนชั้น ม.3 และ ม.6 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4	มี	รายงาน	รายปี
CSF 2 การมีระบบประกันสุขภาพ การเฝ้าระวังโรคและการ โภชนาการที่เหมาะสม	KPI 2.1 ความครอบคลุมของระบบ ประกันสุขภาพและสวัสดิการ	Data 2.1.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 2.1.2 จำนวนประชากรของจังหวัดที่อยู่ใน ระบบประกันสุขภาพและสวัสดิการ จำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
	KPI 2.2 การลดลงของอัตราการป่วย และเสียชีวิตต่อประชากร แสนคนจากโรคติดต่อ	Data 2.2.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 2.2.2 จำนวนประชากรที่ป่วยและเสียชีวิต จากโรคติดต่อ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 2.3 การลดลงของอัตราการป่วย และเสียชีวิตต่อประชากร แสนคนจากโรคไม่ติดต่อ	Data 2.3.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 2.3.2 จำนวนประชากรที่ป่วยและเสียชีวิต จากโรคไม่ติดต่อ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 2.4 อัตราส่วนบุคลากรทาง การแพทย์ต่อจำนวน ประชากรประชากรในพื้นที่	Data 2.4.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 2.4.2 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ จำแนกตามประเภท	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
	KPI 2.5 อัตราส่วนจำนวนเตียงผู้ป่วย ต่อจำนวนประชากร ประชากรในพื้นที่	Data 2.5.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 2.5.2 จำนวนเตียงผู้ป่วยจำแนกตาม ประเภท	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
CSF 3 การมีระบบขนส่งและการ สื่อสารโทรคมนาคมที่ทั่วถึง	KPI 3.1 ร้อยละ หมู่บ้านที่มีเส้นทาง คมนาคมที่ได้มาตรฐาน (ถนนไร้ฝุ่น)	Data 3.1.1 จำนวนหมู่บ้านของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 3.1.2 จำนวนหมู่บ้าน ที่มีเส้นทางคมนาคม ที่ได้มาตรฐาน (ถนนไร้ฝุ่น)	สำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี
		Data 3.1.3 จำนวนหมู่บ้าน ที่มีเส้นทางคมนาคม ที่ได้มาตรฐาน (ถนนไร้ฝุ่น)	สำนักงานส่งเสริมองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี
		Data 3.1.4 จำนวนหมู่บ้าน ที่มีเส้นทางคมนาคม ที่ได้มาตรฐาน (ถนนไร้ฝุ่น)	โครงการชลประทานจังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี
	KPI 3.2 ร้อยละของหมู่บ้านที่มี เครือข่ายสื่อสารโทรศัพท์ ครอบคลุมทั่วถึง	Data 3.2.1 จำนวนหมู่บ้าน ทั้งสิ้นจำแนกตาม เขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 3.2.2 จำนวนหมู่บ้าน ที่มีเครือข่ายสื่อสาร โทรศัพท์ครอบคลุมทั่วถึง	สำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
	KPI 3.3 ร้อยละของหมู่บ้านที่มี เครือข่ายสื่อสาร Internet ครอบคลุมทั่วถึง	Data 3.3.1 จำนวนหมู่บ้านของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 3.3.2 จำนวนหมู่บ้าน ที่มีเครือข่ายสื่อสาร Internet ครอบคลุมทั่วถึง	สำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
	KPI 3.4 อัตราการใช้ Internet ของ ประชากรเพิ่มขึ้น	Data 3.4.1 ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไปที่มีการใช้ Internet	สำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
CSF 4 การได้รับบริการ สาธารณูปโภคที่ได้ มาตรฐานอย่างทั่วถึง	KPI 4.1 ร้อยละของครัวเรือน ที่มีไฟฟ้าใช้	Data 4.1.1 จำนวนครัวเรือนของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 4.1.2 จำนวนครัวเรือนที่มี ไฟฟ้าใช้จำแนกตามเขตการปกครอง	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 4.2 ร้อยละของครัวเรือนที่ใช้ น้ำประปาโดยตรงถึงครัวเรือน	Data 4.2.1 จำนวนครัวเรือนของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 4.2.2 จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ จำแนกตามเขตการปกครอง	การประปาส่วนภูมิภาค	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 4.3 การลดลงของข้อร้องเรียน คุณภาพของการให้บริการ ของไฟฟ้า	Data 4.3.1 จำนวนเรื่องร้องเรียนคุณภาพของ การให้บริการของไฟฟ้า	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	มี	รายงาน	รายปี
	KPI 4.4 การลดลงของข้อร้องเรียน คุณภาพของการให้บริการ ของการประปา	Data 4.4.1 จำนวนเรื่องร้องเรียนคุณภาพของ การให้บริการของการประปา	การประปาส่วนภูมิภาค	มี	รายงาน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
VC 2 การมีงานทำและมีการกระจายรายได้ที่ดี						
CSF 5 การส่งเสริมการมีงานทำของ กำลังแรงงาน (รวมการพัฒนา ฝีมือแรงงานและผลิตแรงงานให้ ตรงกับ ความต้องการ)	KPI 5.1 อัตราการว่างงานของจังหวัด เทียบกับอัตราเฉลี่ยของ ประเทศ	Data 5.1.1 จำนวนผู้ว่างงาน	สำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายไตรมาส
		Data 5.1.2 จำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	สำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายไตรมาส
	KPI 5.2 การผลิต/พัฒนาฝีมือแรงงาน ที่สอดคล้องกับความต้องการ แรงงานในพื้นที่	Data 5.2.1 ความต้องการแรงงานและตำแหน่ง งานว่างจำแนกตามกิจกรรมทาง เศรษฐกิจ	สำนักงานแรงงานจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
		Data 5.2.2 จำนวนแรงงานที่ได้รับการบรรจุได้ ในตำแหน่งที่ว่างจำแนกตาม กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	สำนักงานแรงงานจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
CSF 6 การเพิ่มรายได้/อาชีพเสริม แก่กลุ่มผู้มีรายได้น้อย เช่น เกษตรกรผู้ใช้แรงงาน ผู้ประกอบการสินค้าชุมชน	KPI 6.1 สัดส่วนคนจนลดลง	Data 6.1.1 จำนวนประชากรทั้งสิ้นของจังหวัด	สำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 6.1.2 จำนวนประชากรที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อ การอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคน ต่อเดือนต่ำกว่าเส้นความยากจน	สำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
	KPI 6.2 การกระจายรายได้ ของประชากรมีความเสมอ ภาคมากขึ้น	Data 6.2.1 ค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอ ภาคของรายได้ (Gini Coefficient)	สำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล
	KPI 6.3 การเพิ่มขึ้นของมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเฉลี่ยต่อหัวเกษตรกร	Data 6.3.1 มูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร (GPP ภาคเกษตร ณ ราคาคงที่)	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
		Data 6.3.2 จำนวนเกษตรกรของจังหวัด	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 6.4 การเพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน	Data 6.4.1 มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนจำแนกตามประเภท	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
		Data 6.4.2 จำนวนสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนจำแนกตามประเภท	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
VC 3 การมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี						
CSF7 การมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงปลอดภัย	KPI 7.1 ร้อยละของครัวเรือนที่อยู่อาศัยในสภาพ แวดล้อมที่เหมาะสมที่มั่นคงปลอดภัย	Data 7.1.1 จำนวนครัวเรือนของจังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 7.1.2 จำนวนครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมและไม่มั่นคงถาวรจำแนกเขตการปกครอง	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
CSF8 การพัฒนาพื้นที่แหล่งเสื่อมโทรม/ชุมชนแออัด	KPI 8.1 พื้นที่แหล่งเสื่อมโทรม/ชุมชนแออัดลดลง	Data 8.1.1 จำนวนแหล่งเสื่อมโทรม/ชุมชนแออัด จำแนกตามเขตการปกครอง	สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนจังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
		Data 8.1.2 จำนวนพื้นที่ของแหล่งเสื่อมโทรม/ ชุมชนแออัดจำแนกตามเขตการ ปกครอง	สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
		Data 8.1.3 จำนวนครัวเรือนในแหล่งเสื่อม โทรม/ชุมชนแออัดจำแนกตาม เขตการปกครอง	สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน จังหวัดปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
CSF9 การมีสถานที่พักผ่อน หย่อนใจและพื้นที่สีเขียว ที่เหมาะสมเพียงพอ	KPI 9.1 สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่ เหมาะสมกับจำนวน ประชากร	Data 9.1.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 9.1.2 จำนวนพื้นที่สวนสาธารณะ/พื้นที่สี เขียวจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด ปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี
		Data 9.1.3 จำนวนพื้นที่สวนสาธารณะ/พื้นที่สี เขียวจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานโยธาธิการและผัง เมืองจังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี
		Data 9.1.4 จำนวนพื้นที่สวนสาธารณะ/พื้นที่สี เขียวจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี
CSF 10 การปลอดจากมลพิษและ การมีคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี	KPI 10.1 คุณภาพสิ่งแวดล้อมไม่ต่ำกว่า ค่ามาตรฐาน	Data 10.1.1 ค่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม (อากาศ น้ำ และมลพิษอื่นๆ)	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
		Data 10.1.2 ปริมาณฝุ่นละอองในอากาศเฉลี่ย	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
		Data10.1.3 ปริมาณคาร์บอนมอนนอกไซด์ใน อากาศเฉลี่ย	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
		Data 10.1.4 ปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ในอากาศเฉลี่ย	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
		Data 10.1.5 ปริมาณไนโตรเจนไดออกไซด์ ในอากาศเฉลี่ย	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
		Data 10.1.6 ปริมาณตะกั่วในอากาศเฉลี่ย	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี
		Data 10.1.7 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ เฉลี่ย	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ปทุมธานี	มี	สำรวจ	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของข้อมูล	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล
VC 4 การมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน						
CSF 11 การบังคับใช้กฎหมาย และมีระบบการเฝ้าระวังเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม (เข้มงวดการบังคับใช้กฎหมาย และนำเทคโนโลยีฯ ใช้ในการป้องปรามและติดตามอาชญากรรม)	KPI 11.1 จำนวนคดีประทุษร้ายต่อร่างกายชีวิตและทรัพย์สินต่อประชากรแสนคนลดลง	Data 11.1.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 11.1.2 จำนวนคดีประทุษร้ายต่อร่างกายชีวิตและทรัพย์สินจำแนกตามเขตการปกครอง	ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
CSF 12 การป้องกัน/ปราบปรามยาเสพติด	KPI 12.1 จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดต่อประชากรแสนคนลดลง	Data 12.1.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 12.1.2 จำนวนคดีเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจำแนกตามเขตการปกครอง	ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 12.2 การกลับไปใช้ซ้ำของผู้เข้ารับการรักษาพยาบาลยาเสพติดลดลง	Data 12.2.1 จำนวนของผู้เข้ารับการรักษาแล้วกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำจำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 12.3 จำนวนผู้ติดยาเสพติดรายใหม่ลดลง	Data 12.3.1 จำนวนผู้ติดยาเสพติดรายใหม่จำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
CSF 13 การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การบังคับใช้กฎหมายและ ระบบเฝ้าระวังเพื่อลด อุบัติเหตุบนท้องถนน (เข้มงวดการบังคับใช้ กฎหมาย และนำระบบ เทคโนโลยีฯ ใช้ในการป้องปรามการกระทำผิดกฎจราจร)	KPI 13.1 สัดส่วนของจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุทางถนนต่อจำนวนประชากรลดลง	Data 13.1.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 13.1.2 จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุการจราจรจำแนกตามเขตการปกครอง	ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 13.2 สัดส่วนของจำนวนผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการจราจรต่อจำนวนประชากรลดลง	Data 13.2.1 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 13.2.2 จำนวนคดีความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการจราจร จำแนกตามเขตการปกครอง	ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
CSF 14 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	KPI 14.1 สัดส่วนชุมชน/หมู่บ้าน ที่มีเครือข่ายภาคประชาชนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	Data 14.1.1 จำนวนชุมชน/หมู่บ้าน ที่มีเครือข่ายภาคประชาชนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
		Data 14.1.2 จำนวน หมู่บ้านของจังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
		Data 14.1.3 จำนวนชุมชนในเขตเทศบาลของ จังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
CSF15 การเตรียมความพร้อมใน การรับมือกับอุบัติเหตุ และ ภัยธรรมชาติ และการมี ระบบการแจ้งเหตุ/เตือนภัย ที่มีประสิทธิภาพ (การชักชวนประชาชน และ นำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้)	KPI 15.1 ร้อยละของชุมชน/หมู่บ้าน ที่มีการเตรียมความพร้อมใน การรับมือกับอุบัติเหตุ และ ภัยธรรมชาติ	Data 15.1.1 จำนวนชุมชน/หมู่บ้านที่มีการเตรียม ความพร้อมในการรับมือกับอุบัติเหตุ และภัยธรรมชาติจำแนกตามเขตการ ปกครอง	สำนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
		Data 15.1.2 จำนวนหมู่บ้านของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 15.1.3 จำนวนชุมชนในเขตเทศบาลของ จังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
VC 5 ครอบครัวอบอุ่นและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข						
CSF 16 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความ อบอุ่นในครอบครัว	KPI 16.1 อัตราการหย่าร้างที่ลดลง	Data 16.1.1 จำนวนคู่สมรสที่จดทะเบียนหย่า	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 16.1.2 จำนวนคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรส	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
CSF17 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ศีลธรรม จริยธรรมใน ครอบครัว	KPI 17.1 อัตราการตั้งครรภ์ก่อนวัยอัน ควรลดลง	Data 17.1.1 จำนวนผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ที่มีอายุไม่ เกิน 18 ปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 17.1.2 จำนวนหญิงในวัยเจริญพันธุ์ (15-49 ปี)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 17.2 การลดลงของสัดส่วนคดีต่อ ประชากรที่ขึ้นสู่การพิจารณา ของศาลเยาวชนและครอบครัว ของศาลเยาวชนและ ครอบครัว	Data 17.2.1 จำนวนคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของ ศาลเยาวชนและครอบครัว	สำนักงานพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
		Data 17.2.2 จำนวนประชากรของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
	KPI 17.3 การลดลงของข้อร้องเรียน ของศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) ของจังหวัดปทุมธานี	Data 17.3.1 จำนวนข้อร้องเรียนของศูนย์ ช่วยเหลือสังคม (OSCC) ของจังหวัด ปทุมธานี	สำนักงานพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
CSF18 ส่งเสริมกิจกรรมการรัก ความสามัคคีและสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน/ ท้องถิ่น	KPI 18.1 สัดส่วนชุมชน/หมู่บ้าน ที่มี กิจกรรมการรักความสามัคคี และสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน/ท้องถิ่น	Data 18.1.1 จำนวนชุมชน/หมู่บ้าน ที่มีกิจกรรม การรักความสามัคคีและสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน/ท้องถิ่นจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี
		Data 18.1.2 จำนวน หมู่บ้านของจังหวัดจำแนก ตามเขตการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด ปทุมธานี	มี	ทะเบียน	รายปี

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	หน่วยงานรับผิดชอบ/เจ้าของ ข้อมูล	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล
		Data 18.1.3 จำนวนชุมชนในเขตเทศบาลของ จังหวัดจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
	KPI 18.2 การเพิ่มขึ้นขององค์กร/ เครือข่ายภาคประชาชน และสมาชิกของเครือข่าย ภาคประชาชน	Data 18.2.1 จำนวนชุมชนเข้มแข็งตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามเขต การปกครอง	สำนักงานพัฒนาการจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
		Data 18.2.2 จำนวนเครือข่าย/กลุ่ม/องค์กรภาค ประชาชนจำแนกตามประเภทและ เขตการปกครอง	สำนักงานพัฒนาการจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี
		Data 18.2.3 จำนวนสมาชิกของเครือข่าย/กลุ่ม/ องค์กรภาคประชาชนจำแนกตาม ประเภทและเขตการปกครอง	สำนักงานพัฒนาการจังหวัด ปทุมธานี	มี	รายงาน	รายปี

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ“สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 89 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 83 รายการ และที่เหลือจำนวน 6 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 30 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5
		(4CSFs, 14KPIs)	(2CSFs, 6KPIs)	(4CSFs, 4KPIs)	(5CSFs, 8KPIs)	(3CSFs, 6KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	83 (93.26%)	30	11	13	16	13
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	6 (6.74%)	3	-	3	-	-
รวม	89 (100%)	33	11	16	16	13

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 31 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.2 จำนวนหมู่บ้าน ที่มีเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน (ถนนไร้ฝุ่น)	สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดปทุมธานี	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสถิติข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น - สำรวจ จัดเก็บ และ รวบรวมข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วน และมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 3.1.3 จำนวนหมู่บ้าน ที่มีเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน (ถนนไร้ฝุ่น)	สำนักงานส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี	
Data 3.1.4 จำนวนหมู่บ้าน ที่มีเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน (ถนนไร้ฝุ่น)	โครงการชลประทานจังหวัดปทุมธานี	
Data9.1.2 จำนวนพื้นที่สวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี	
Data9.1.3 จำนวนพื้นที่สวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปทุมธานี	
Data9.1.4 จำนวนพื้นที่สวนสาธารณะ/พื้นที่สีเขียวจำแนกตามเขตการปกครอง	สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

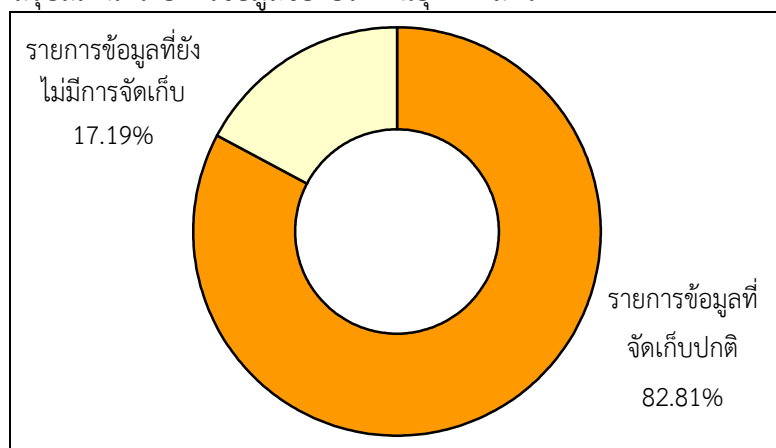
4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 64 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 53 รายการ คิดเป็นร้อยละ 82.81

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.19

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

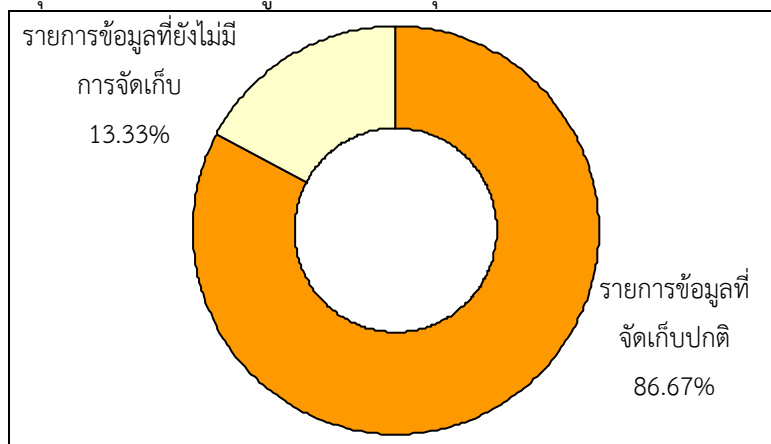
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบเกษตรปลอดภัยอย่างครบวงจร โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “แหล่งอาหารปลอดภัย” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 60 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 52 รายการ คิดเป็นร้อยละ 86.67

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.33

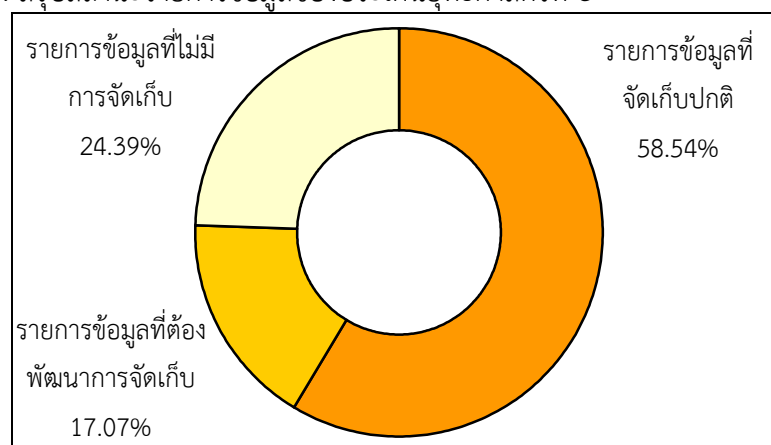
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 41 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 24 รายการ คิดเป็นร้อยละ 58.54
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 7 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.07
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.39

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

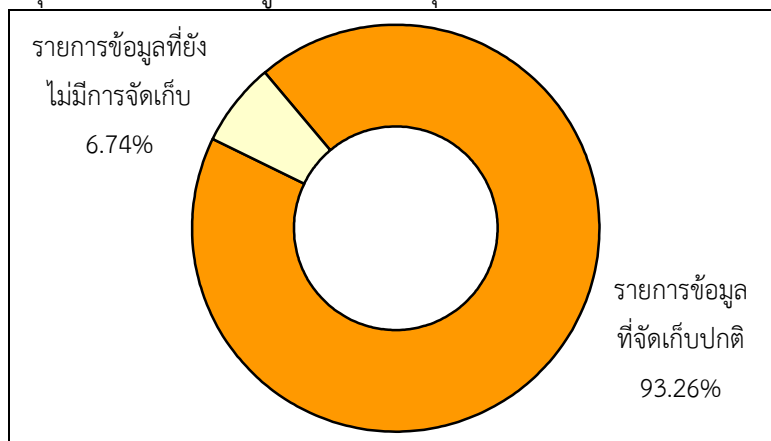
4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 89 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 83 รายการ คิดเป็นร้อยละ 93.26

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.74

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะกรรมการสถิติจังหวัดขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม “การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ” ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบเกษตรปลอดภัยอย่างครบวงจร “แหล่งอาหารปลอดภัย” ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว “แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน” และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน “สังคมอยู่เย็นเป็นสุข” ของจังหวัดปทุมธานี ดังนี้

4.2.1 กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงาน/ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อร่วมกันในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของจังหวัดต่อไป โดยสถิติจังหวัดในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความช่วยเหลือและสนับสนุนข้อมูลซึ่งกันและกันในทุกประเด็นยุทธศาสตร์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น เป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานในจังหวัดที่เป็นคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในการจัดเก็บข้อมูล การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในจังหวัดอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดเป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.2.2 การพัฒนาการการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม มี 2 ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ และ 2 ประเด็นสำคัญของจังหวัด คือ

- 1) การบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษในอากาศ พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 64 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายการข้อมูลที่ยังมีการจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.19
- 2) แหล่งอาหารปลอดภัย พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 60 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ยังมีการจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.33
- 3) แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของคนอาเซียน พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 41 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล

เป็นรายการข้อมูลที่ยังมีการจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 17 รายการ คิดเป็นร้อยละ 41.46

4) สังคมอยู่เย็นเป็นสุข พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 89 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่ยังมีการจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.74

- ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าว ข้างต้น เป็นรายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล และจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากการขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดเก็บข้อมูลทำให้ไม่เห็นความสำคัญและจำเป็นของข้อมูลดังกล่าว

4.2.3 แนวทางการพัฒนา

- รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1) ใช้กลไกคณะทำงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์/คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในพัฒนาศักยภาพของจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด

2) สำนักงานสถิติจังหวัดในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลของจังหวัด เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงาน/คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต่อไป

- การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

1) มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2) กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

3) พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดค่านิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

4) ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

5) ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

4.2.4 การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1) การพัฒนาคุณภาพข้อมูลของจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน /สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนั้น ข้อมูลของจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2) การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่จะพัฒนาศักยภาพของจังหวัดนั้น ข้อมูลของจังหวัดควรที่จะต้องมีความหลากหลายเป็นข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้ เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปจังหวัดอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด ซึ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 32 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะทำงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 												
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะทำงานและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 												

ตารางที่ 32 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การเสริมสร้างศักยภาพ ในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูล ที่มีคุณภาพสะท้อน ศักยภาพที่แท้จริง ของจังหวัด	สำนักงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี 												

บรรณานุกรม

ดร.สุรชัย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะ
ต้นแบบ”การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานจังหวัดปทุมธานี. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561).

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้นกและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

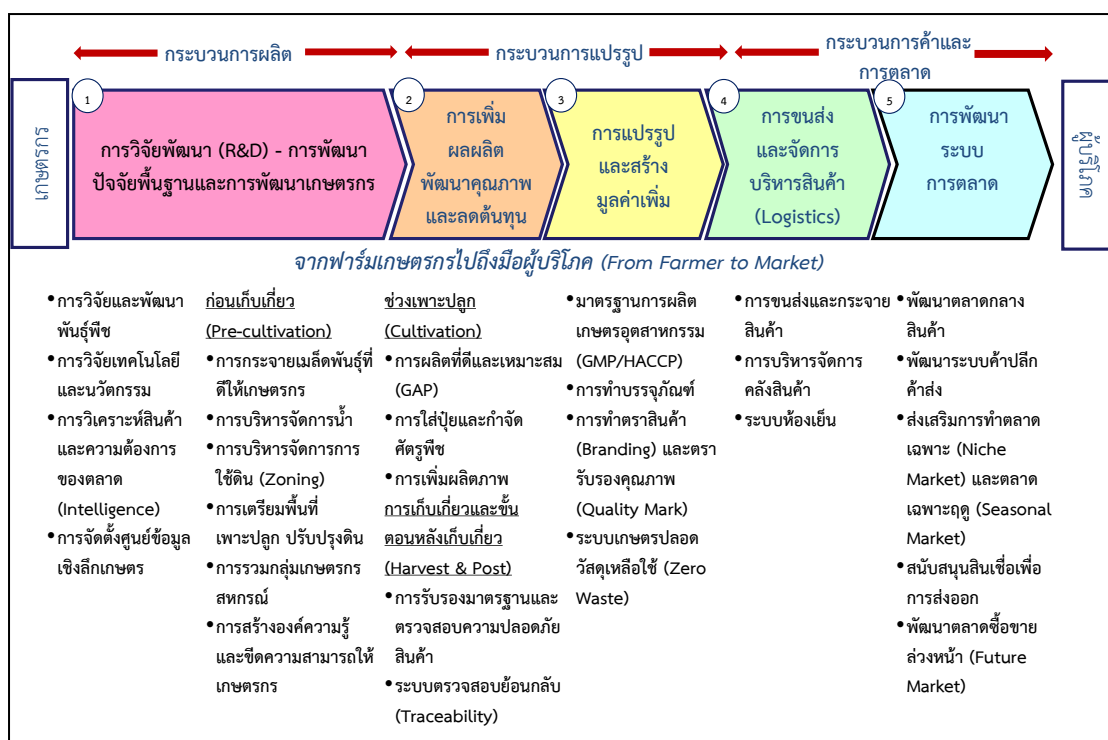
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิต (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกลำน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

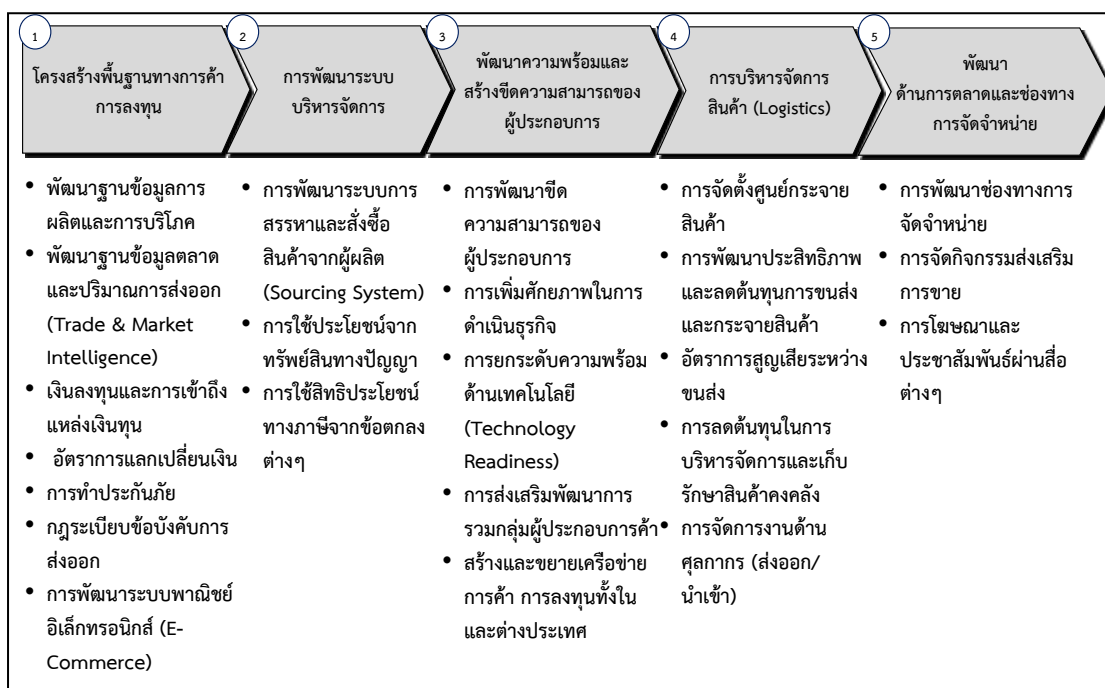
แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

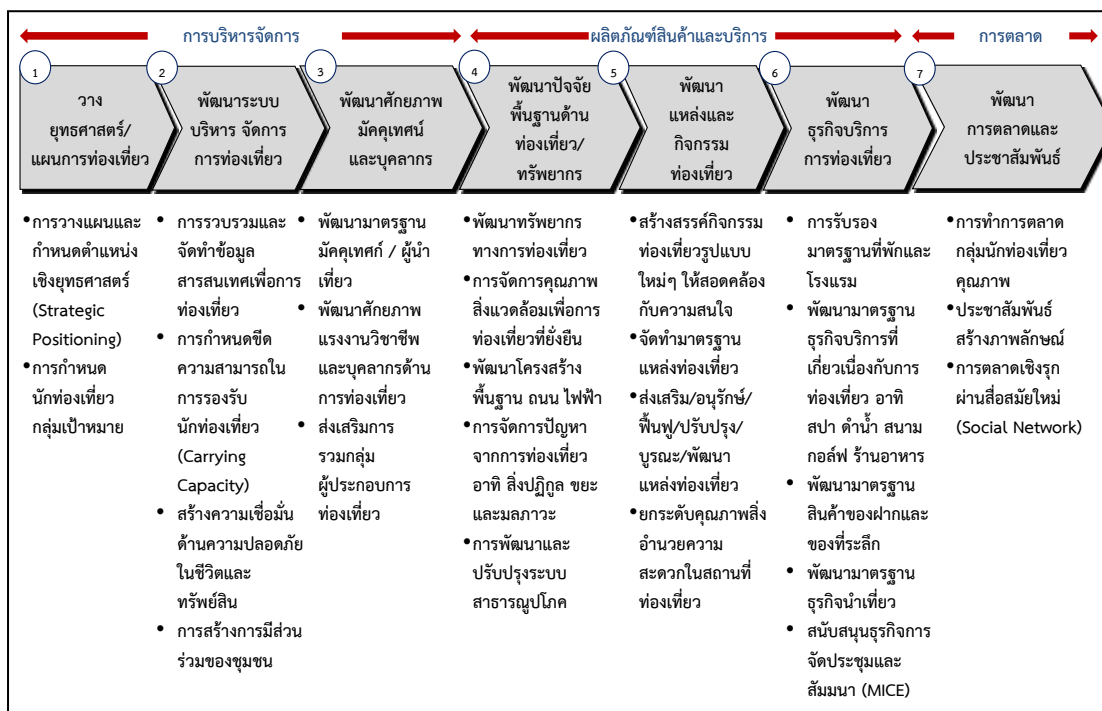
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

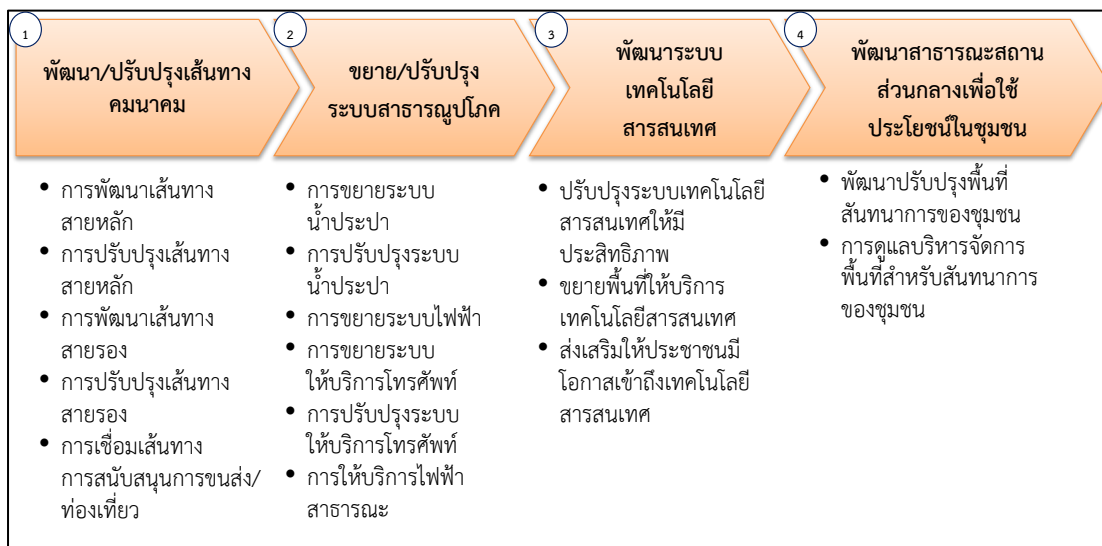
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

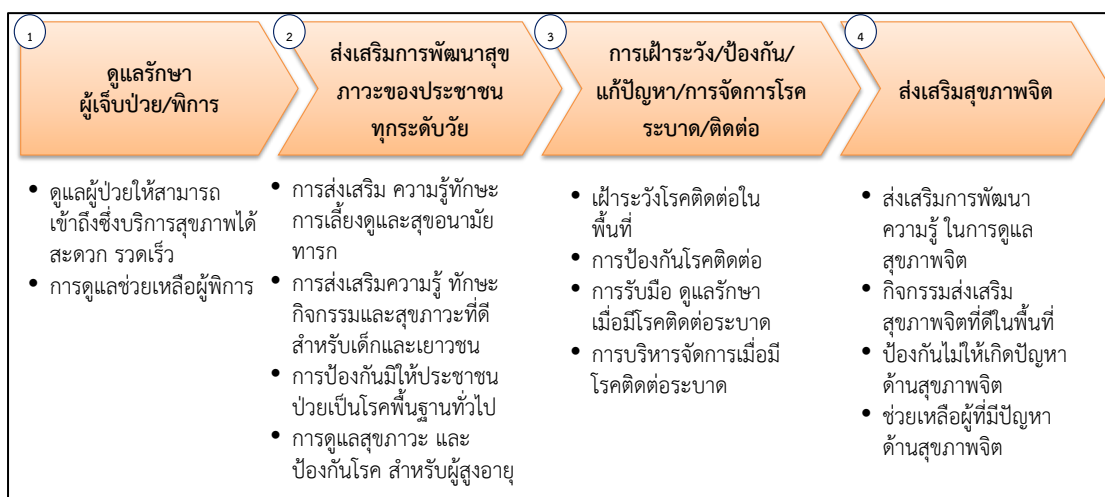
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

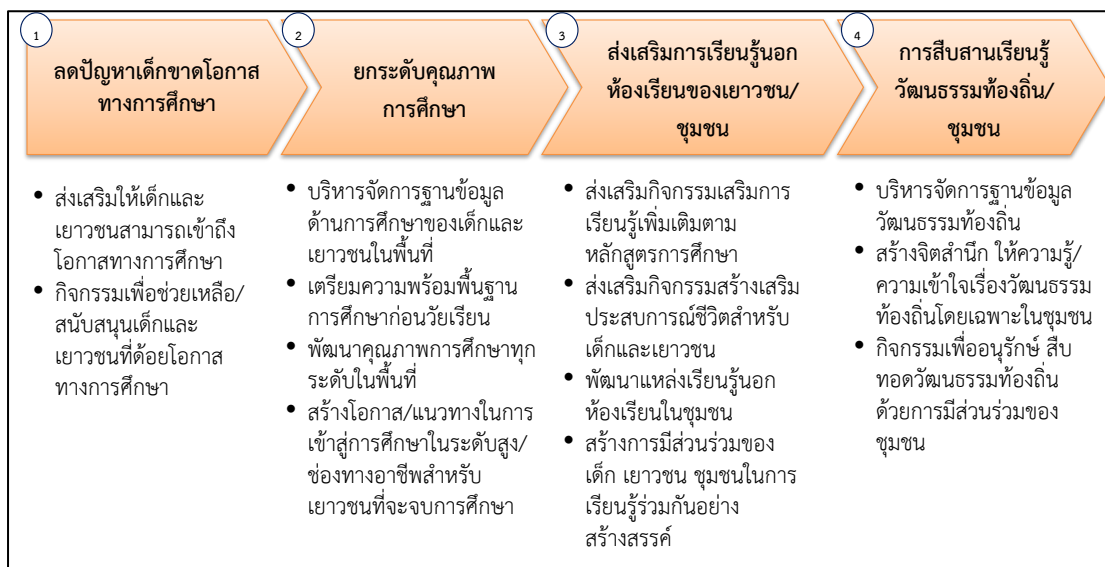
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

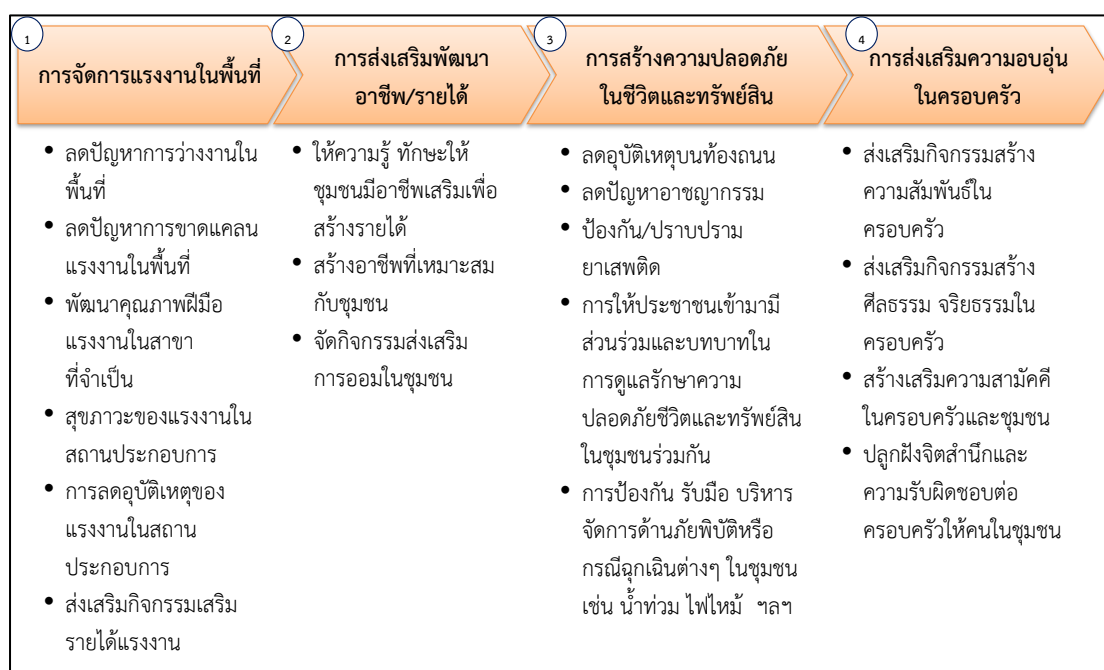
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

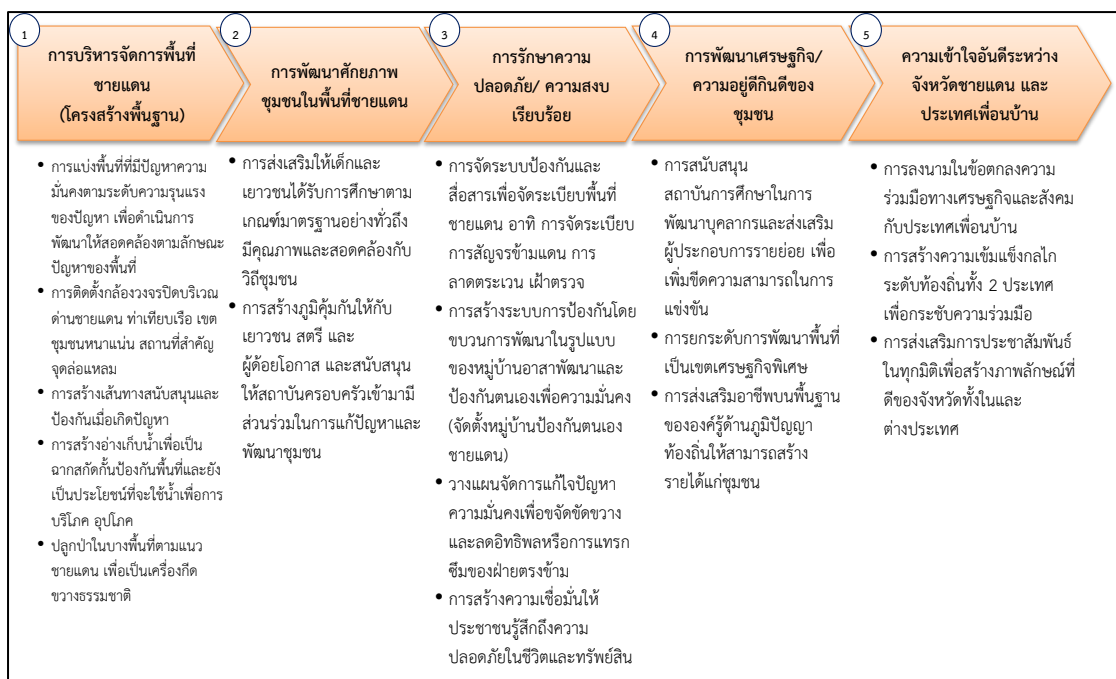
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

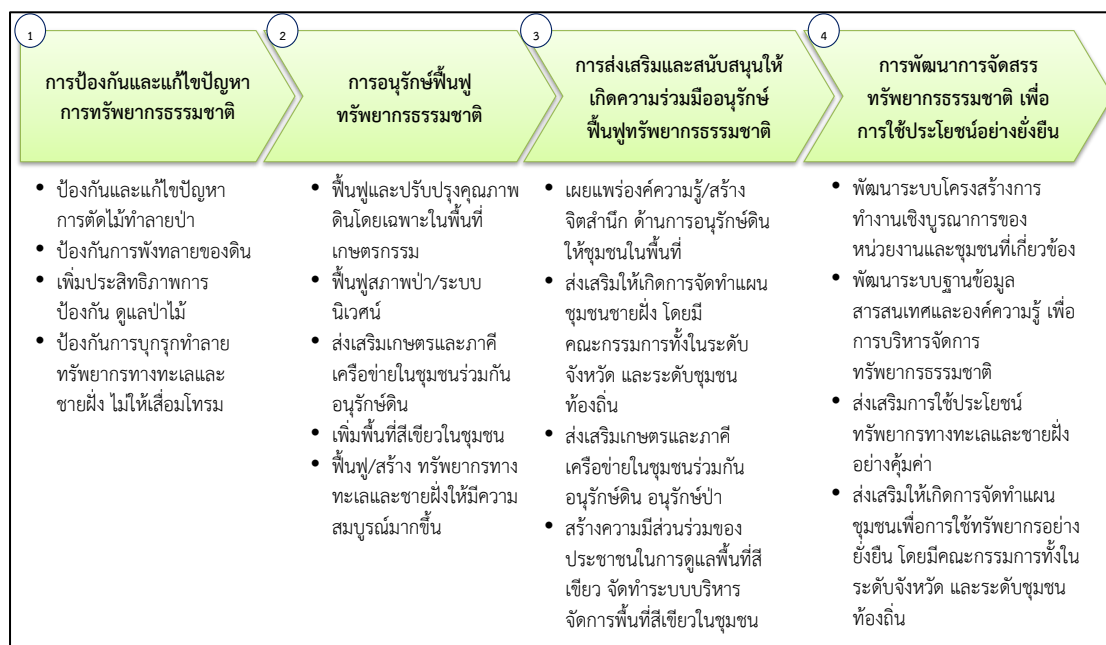
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พัฒนาและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

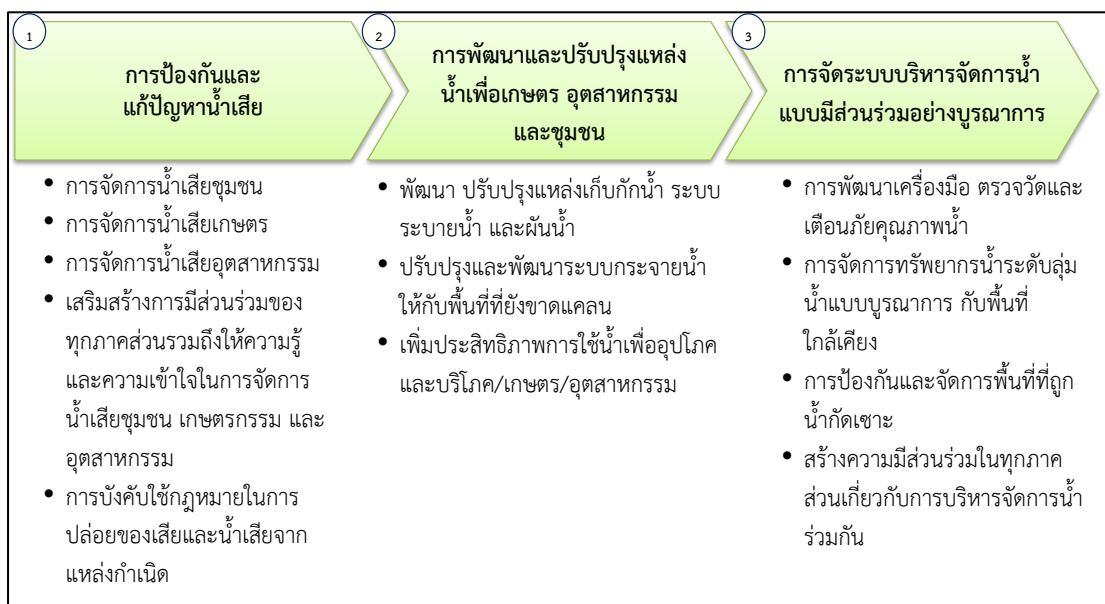
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

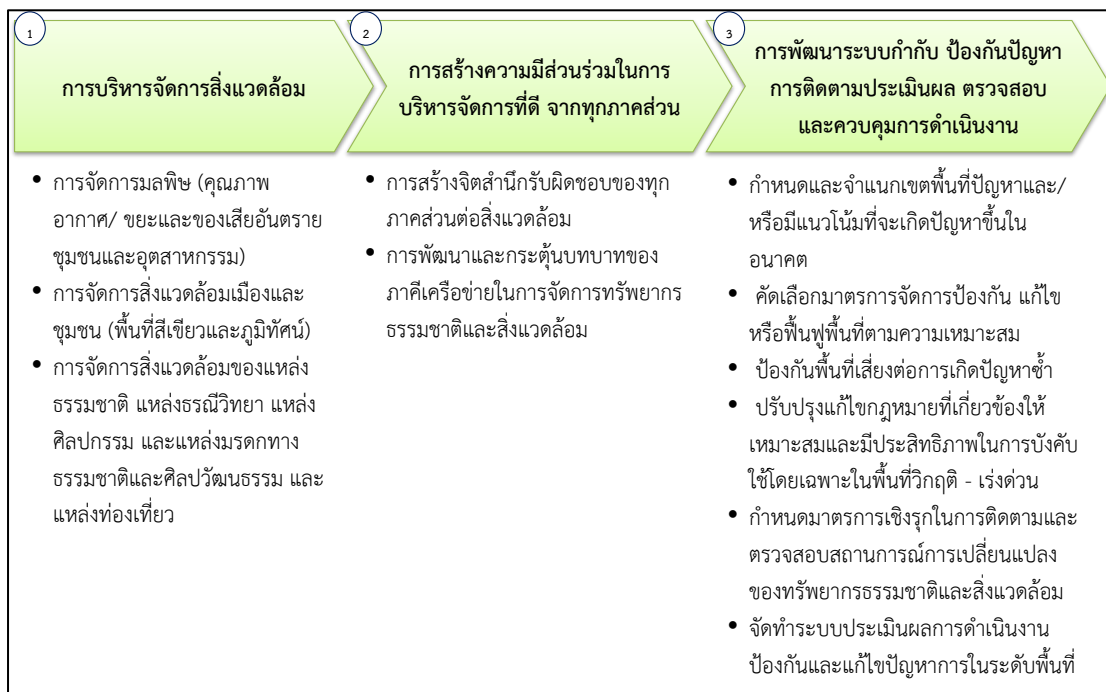
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่าการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีห์	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสังคธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ใช่ญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

